

NOVI TAJNIK

GLASILO OBCINSKIH ORGANIZACIJ SZDL CELJE, LAŠKO, SLOVENSKE KONJICE, ŠENTJUR, ŠMARJE PRI JELSAH IN ZALEC

Z UREDNIKOVE MIZE

Nas odnos, dragi brah, se v prihodnje ne bo spremenil, razen tako, da se bolj sodelujemo. Kakorkoli že, prek pisem, nasvetov, z odkrito kritiko in ne nazadnje z več prispevki iz življenja in dela v vašem kraju, v vaši delovni sredini in pri vašem interesnem delovanju. Saj gre za naš skupni časnik. Boljši bo, če ga bomo skupno urejali, se pravi, da ga bo urejalo življenje.

Casnik bi naj bil bran v vsakem kotičku našega območja, saj naše brahce s Kozjanskega prav tako zanima kaj se dogaja v Savinjski dolini, Velenjske in Celjane kaj je novega na Kozjanskem. Kako ljudje tam živijo in delajo, kako rodijo sadovi naših skupnih naporov za skladnejši družbenoekonomski razvoj.

Ob sprejemu dolžnosti glavnega in odgovornega urednika NT in RC sem že prvi dan prejel ne le čestitke, temveč tudi sporočila in želje za dobro sodelovanje. To je najbolj razveseljivo, ker je veliko upanja, da bo naš odnos dober.

V tej številki smo, razumljivo, največ prostor namenili Mladinskemu pevskemu festivalu. Pa tudi na drugih straneh ne manjka problemov in zanimivosti.

VAS UREDNIK

V POZDRAV KOROŠKIM PARTIZANOM

SVETLOBA IZ TEME

Je kaj bolj naravnega kot to, da si brata sežeta v roko, da spregovorita o vprašanih, ki ju vežeta? In, če je to smidenje po 30. letih, bo seveda toliko bolj pristrčno, toplo, rekli bi družinsko. Tako nekako so prejšnji teden ugotavljali delegati krajevne konference SZDL Vojnik na svoji konstitutivni seji.

Krajsani Vojnika in z njimi vsi Celjani ta teden slavijo več pomembnih dogodkov. Osrednja sta vsekakor pridobitev novih prostorov osnovne šole in pobratenje z Zvezo koroških partizanov iz Celovca. V soboto in nedeljo bodo to kronali z otvoritvijo prizidka k šoli, ki so ga ljudje družno, solidarno zgradili s podpisom listine, ki potrjuje in v nadalje zavezuje k utrjevanju in poglobljanju vezi, sodelovanja med borci za svobodo, med Slovenci, ki bi radi bili most povezovanja, steber miru in streha sožitja.

Je to pogrešna misel in akcija? Če kdo misli drugače, ali se ne bo osmešil — samo osmešil — pred zgodovino? Kajti, zgodovina že sedaj, ko si ureja vire in zbira dejstva, ne bo šla mimo dejanj in obdobj. In ko bo pisala o pošastnih obdobjih — zatiralskih in preganjalskih, krvavih in krematorijskih, pa tudi histeričnih, bo kot sij svetlobe omenjala tudi koroške partizane. KAJTI, TI SO BILI TISTI, KI SO V NOVEJSI AVSTRIJSKI ZGODOVINI IZPISALI SVETLO STRAN. TUDI ZDAJ, PRED ZGODOVINO, CISTILJO USEDLINE STAREGA

Mar moramo zdaj, 30 let po zmagi nad fašizmom, na to posebej opozoriti. Zdi se, da moramo. Ne zato, ker bi želeli veličati njih zasluge v ravnanju neke države včeraj in danes, temveč zato, ker nam je zgodovina določila prostor na zemeljski obli. Prostor, ki smo ga ogradili z ekonomskimi, tržnimi, državnimi mejami. Kulturnih, jezikovnih, nacionalnih mej ne moremo potegniti, ne da bi prizadeli te interese. In reči moramo, da so interesi slovenske in hrvaške nacionalne skupnosti še vedno prizadeti. To vnovič javno in odkrito pravimo. Ne glede na to, da temu ali onemu odkrito beseda ne ustreza v njegovi volitni taktiki in rutini. Izhoda ne iščemo v premaknitvi državnih mej, terjamo pa — odločno in neizprosno — mednarodno dognano pravico. Pravico, ki smo jo pisali skozi našo zgodovino, potrdili v najbolj dramatičnih dneh človeštva — in poimenovali: Člen 7.

Koroške partizane, ki prihajajo k nam, da bi skupaj podpisali listino, ki nas bo še bolj zavezovala k sodelovanju, pristrčno pozdravljamo! Pozdravljamo vse tisto, kar prinašajo v sebi in s seboj, kar je neizbrisno, trajno. Neizbrisno v njih je tisto od včeraj in predvčerajšnjim, trajno je danes, ki ostane trajno jutri prav zato, ker je nadaljevanje predvčerajšnjega.

Ko pozdravljamo ustvarjalce teh vrednot onkraj meje, dajemo priznanje tudi vsem tistim organizatorjem in oblikovalcem sodelovanja s slovensko skupnostjo na Avstrijskem in drugimi naprednimi silami v sosesčini, ki pri nas in med nami spodbujajo, da je naša povezanost z naprednimi množicami v svetu zdaj čvrstejša. In teh oblik ni več malo. Povsod jih najdete: v šolskem izletu, v aktivnosti slovenskih študentov na Dunaju, v gostovanjih pevskih zborov, v dejavnosti odbora ZB in SZDL v Krajevnih skupnostih, v tekmovalnih športnih organizacijah, v nastopih gasilcev, v zasebnih izletih, v obiskih sorodnikov, znancev in še druge. Te oblike človekove aktivnosti niso vznikle same po sebi, vzkliče so iz našega načelnega odnosa do urejanja političnih vprašanj v svetu, med sosedi še posebej. To naše ravnaje je ustvarjalno, saj smo šli daleč naproti, zagotovo dlje kot smo bili dolžni in odgovorni pred svetovno javnostjo.

Pozdrav koroškim partizanom velja torej njim in prek njih vsem tistim silam onkraj meje, ki si danes prizadevajo ne le v imenu demokracije, temveč prav v poustvarjanju te demokracije, rešiti človeštvo novega zla, ga popeljati na pot sožitja med narodi, da bi uresničili tisto Prešernovo misel: »...le sosed bo mejak!«

BOJAN VOLK

CELJE JE SPET ŽIVELO SVOJE FESTIVALSKO ŽIVLJENJE. Škoda, da samo nekaj dni, kajti mladinski pevski festival mu je prinesel vse radosti petja in srečanja mladih ljudi. Prišli so z vseh koncev in krajev, iz različnih držav in vendar jih je pesem povezala v celoto, enoto. Tako je tudi ta celjska mednarodna prireditev mladinskega petja pokazala, da pesem povezuje ljudi in da gradi trden most prijateljstva in sporazumevanja med narodi. — Na posnetku: skupina mladih pevcev v nedeljski povorki po celjskih ulicah. — Foto: MILAN BOŽIČ

USKLAJENOST BO TUDI USPEH

V Ljubnem se je v torek sestalo predsedstvo medobčinskega sveta SZDL Celje. Seji predsedstva sta prisostvovala med drugimi povabljenimi tudi POGLAJEN FRANC, predsednik koordinacijskega odbora za SLO pri RK SZDL in JEREB SILVA, članica izvršnega odbora RK SZDL. Dogovarjanje na seji je pravzaprav pomenilo organiziranje medobčinskega sveta SZDL za novo vlogo tega organa v usklajevanju stališč in usmerjanju akcij širšega pomena. Predsedstvo, ki sklepe sprejema soglasno, je spre-

jelo okvirno delovno zasnovo in programsko usmeritev za prihodnje obdobje in se dogovorilo, da bo delovni načrt svojega delovanja sprejelo jeseni, ko bodo že sprejeti programi občinskih konferenc SZDL. Na predsedstvu so se dogovorili da bodo po konstituiranju občinskih konferenc proučili kadrovske sestavo krajevnih in občinskih konferenc, da bi na tej osnovi lahko pripravili program političnega usposabljanja večjega števila kadrov. Ze ta mesec se se dogovorili za organizacijske in vsebin-

ske priprave za pokrajinski posvet o obrambnih pripravah na SLO, ki bo v Dobrni, sklicujejo pa ga v dogovoru s predsedstvom SR Slovenije. Ko so razmejevali naloge medobčinskega sveta in občinskih konferenc so sklenili, da bodo na svet prenesli del skupnih nalog, zlasti tiste, ki so zaradi svojega značaja ali obsega skupne vsem občinam tega področja. Pri tem, ko so govorili o novi vlogi SZDL, so opozorili, kot je nekdo dejal v prisposodbi, da »SZDL ni poštni nabiralnik, v katerega bi vsi me-

tali«, temveč fronta socialističnih sil, v kateri ima vsaka organizacija svoje naloge, vsi skupaj pa skupne. Na tej seji so sprejeli tudi osnutek sklepa o ustanovitvi in oblikovanju medobčinskega sveta SZDL Celje, za podpredsednika sveta izvolili VEBER JOZETA iz Velenja ter za glavnega in odgovornega urednika Novega tednika in Radia Celje imenovali BOJANA VOLKA. Hkrati so podprli kandidaturu FRANCA KNAPFELJCA iz Celja za direktorja Službe družbene knjigovodstva v Celju, ker dosedanji direktor Slavko Verdel ob reelekciji odhaja v pokoj. Na seji so še ocenili priprave za zlet Svobod, ki bo v Celju in ugotovili, da v občinah priprave zadovoljivo potekajo. —nk

DOM POHIŠTVA CELJE
ZIDANŠKOVA 10 — Telefon 23-771

**SPALNICA
L4**
lepo okolje za lepo spanje!

ŽALEC: IDEJNO POLITIČNE RAZMERE V OBČINI

Jutri bo v dvorani Kmetijskega kombinata v Zalcu šesta seja občinske konference Zveze komunistov Slovenije. Na njej bodo podali poročilo o idejno-političnih razmerah v občini, v zvezi s tem pa bodo izoblikovali tudi nekatere naloge, ki jih čakajo na tem področju. Ob koncu jutrišnje seje pa bodo izvolili tudi delegacije občinske konference Zveze komunistov v občinsko konferenco SZDL Zalec.

Jutrišnje seje občinske konference Zveze komunistov Zalec se bo udeležil tudi FRANC SETINC, sekretar izvršnega komiteja predsedstva Centralnega komiteja Zveze komunistov Slovenije. JANEZ VEDENIK

POSNEMAJTE!

Dosti pritožb slišimo na račun materiala, ki ga v današnjem delegatskem sistemu različne delegacije ne dobe pravočasno v roke. Zgodí se celo, da ga dobe tik pred sejami, zato ga delegati ne morejo niti preštudirati.

Večkrat smo že govorili o tem, da bi samoupravne interesne skupnosti hitreje pripravljale material in tudi o tem, da bi ga hitreje dostavljale posameznim delegatom. Lep primer takega ravnanja je laška občinska skupščina, ki je poslala vsem delegacijam in zborom v laški občini material takoj, ko je bil pripravljen, čeprav datum skupščine še ni točno določen. Dvoje materialov je to: družbeni dogovor o uresničevanju družbene samozasčite v laški občini in družbeni dogovor o osnovah in merilih osebnih dohodkov delegatov ter voljenih in imenovanih funkcionarjev v celjski regiji.

Družbeni dogovor o samozasčiti je sestavni del samoupravne dejavnosti in ima tradicijo in zasnovo v NOB. Akt o samozasčiti je zelo obširen in govori o samozasčiti v krajevnih skupnostih, v organizacijah združenega dela, v samoupravnih interesnih skupnostih in družbeno političnih organizacijah.

Družbeni dogovor o osebnih dohodkih delegatov in voljenih ali imenovanih funkcionarjev v celjski regiji, ki je bil delegatom laške občine posredovan kot predlog, govori o najvišjih in najnižjih dohodkih, ki naj bi jih imeli funkcionarji v celjski regiji.

Materiala sta bila pravočasno posredovana delegacijam, ker pa sta po vsebini pomembna, se bodo delegati lahko pripravili na diskusijo in to zato, ker so dobili gradivo pravočasno v roke. Lahko še zapišemo, da bi bili taki vzgledi vredni posnemanja. Z. S.

TURIZEM

ORGANIZACIJA TURIZMA

Turistična društva v Sloveniji in tako tudi na širšem celjskem območju čaka letos še precej odgovornega dela. Pri tem mislimo zlasti na sprejem novih pravil, s katerimi se tudi te družbene organizacije vključujejo v nove tokove. Za lažjo rešitev naloge je Turistična zveza Slovenije sicer pripravila vzorčni predlog pravil, ki bo osnovnim turističnim organizacijam služil kot osnova za razpravo in za sprejem lastnih pravil. Kajti, tudi v teh dokumentih, mora biti položaj in vloga turističnega društva prilagojena in vsklajena s krajevnimi ali občinskimi pogoji. Prav zato bo pri razpravi o sprejemu novih društvenih pravil sodelovala tudi organizacija SZDL.

Turistična društva bodo morala pri tem delu pohiteti, kajti po rokovniku bi morala vsa društva sprejeti nova pravila in si tako zastaviti delo v novih pogojih do konca letošnjega novembra.

Hkrati s tem bo zlasti med turističnimi gospodarskimi organizacijami in drugimi, ki so kakor koli vezane na turistično dejavnost, tekla razprava o formiranju poslovnih skupnosti za turizem. Skupnosti bodo povezovala samo gospodarske delovne organizacije, medtem ko bodo turistična društva ostala izven teh povezovanj. To pa tudi pomeni, da bodo turistična društva v prihodnje še bolj skrbela za turistično izobraževanje ljudi, za turistične prireditve, za lepši videz krajev in naselij, za razvoj turizma nasploh in podobno.

Tako se je torej v zadnjem obdobju izoblikovalo ne samo stališče okoli organiziranosti in delokroga osnovnih turističnih društvenih organizacij, marveč tudi okoli ustanavljanja poslovnih skupnosti za turizem, ki bodo lahko delovale v okviru enega samega kraja ali mesta, občine ali drugega turističnega območja.

POSTRVI, LIPANI

Ribiška družina Sempeter vabi na sportni in turistični ribolov v Savinji od Letuša do Petrovč. Družina upravlja z dvema revirjema: št. 21 od letuškega jezusa do izliva Boljske v Savinjo pri Sempetru ter št. 22 od izliva Boljske do mostu v Petrovčah. Medtem ko se prvi revir ponaša zlasti z lipanom, raznimi postrvmi, sulcem in delno z belo ribo, so v drugem doma sulec, podust, krap, platnica, ploščic, mrena, klen in druge ribe.

Lov na tem območju se je začel že prejšnji mesec, od 1. junija do 30. septembra pa je dovoljen lov na postrvi in lipane. Za lipana velja lovna doba do 30. novembra. Ribolov pa je samo na umetno muho. Sicer pa je od 21. maja do 31. maja dovoljen tudi lov na cipriniče.

Turistične ribolovnice izdajajo: ribiška družina Sempeter v pisarni turističnega biroja vsak torek in petek, Anton Miklavžin ter Marjan Juteršek, obo v Sempetru in še Alojz Agrež v Zalcu, Savinjska četa 2.

Cene za turistične ribolovnice pa so: za člane drugih družin 60 din, za domače turiste 100 din ter za inozemske turiste 160 din.

VELIK OBISK

Po začasnih statističnih podatkih se je število turističnih nočitev v prvih štirih mesecih letos povečalo na celotnem celjskem turističnem območju. Zlasti lepe rezultate beležijo zdravilišča. Zanimivo je, da so k temu povečanju prispevali tako domači kot tuji gosti, čeprav domači v večji meri.

Prijazna je vasica Matke, ki leži v grabnu med Homom in Goljavo. Na desni strani, na majhni vzpetini, ki je nekakšen podaljšek Goljave stoji nova hiša. Pri Potekovih. Tisti, ki domače bolje poznajo pravzaprav že bil čas za odhod, Vinko začne pripovedovati spet novo zanimivost iz svojega bogatega, predvsem pa poštenega in doslednega revolucionarnega življenja in dela.

VINKO POTEKO

znajo pravijo, da gredo k »Vinkočus. In res so vrata Potekove hiše odprta vsakemu poštenemu človeku. Tu se Slovák mimo-grede sprosti, se zaklepe-ta, in ko ugotovi, da bi

Med prvimi je bil v Savinjski dolini, ki je odšel v partizane. Stiri doletela huda leta je živel v gozdovih, ki so mu bili prijatelji a sovražnik obnem. Stiri leta je bil gozd

Jožica Zabukovnik, upravnikova žena v domu na gori Oljki

PRVI MATURANTI

Z oddelka za turizem pri Ekonomskem šolskem centru v Celju bodo letos prišli prvi maturanti, prvi ekonomski tehniki, specializirani za turizem in gostinstvo.

V oddetek se je vpisalo 36 dijakov, predvidevajo pa, da bo maturo opravilo 31 kandidatov, od tega 30 dijakov. Kot vse kaže jih bo 17 nadaljevalo študij na višjih in visokih šolah, ostali pa se bodo zaposlili že zdaj.

PRIREDITVE V ROGAŠKI SLATINI

Po programu, ki ga je objavilo zdravilišče v Rogški Slatini, bodo imeli v tem kraju letos kar 60 najrazličnejših prireditiv. To je tudi rekord, saj jih doslej toliko še niso imeli.

GORA OLJKA VABI

Na Gori Oljki se je v letih, odkar je tam urejena planinska postojanka marsikaj spremenilo. Leta so tekla in dom je videl precej upravnikov in upravnic. Zdaj je v privatnih rokah. In ko smo upravnikovo ženo, Jožico Zabukovnik, vprašali, kako in kaj delajo, je povedala:

»Se kar. Domačinov pa skoraj ni. Prihajajo od drugod, iz Celja, Maribora, Ljubljane. Naj še povem, da so našo kraško jamo pred kratkim raziskovali jamarji iz Kopa. Mišva tu ne bova dolgo. V dolini zidava novo gostilno...»

Tako mi je povedala nasmejana Jožica. Ko pa smo pogledali malo naokrog, smo skomignili z rameni in dejali: škoda tisocev žuljev za zgraditev doma na vrhu, za zgraditev ceste in za še kaj. Sicer pa Oljka je in ostane med najbolj privlačnimi postojankami ob obrobju Spodnje Savinjske doline.

—dk

OBRAZI

priznanjem pa je pred dnevi dodal še enega. Podelili so mu zlato značko Zveze komunistov.

Kljub temu, da si je Vinko naložil že osmega na pleča, še vedno rad hoši v gozdove. Nesrečne-ga se počuti, če ga kdaj zagrabí revma in mora poln spominov, zanj najlepših spominov, pa čeprav iz težkih dni, samo gledati tja gor proti Homu, Mrzlici ali Goljavi...

Najbolj pomembno pa je to, da ga imajo ljudje radi, in da tudi on ne more brez njih.

Se na mnoga in zdrava leta, Vinko!

JANEZ VEDENIK

ljubljanska banka
podružnica Celje

razpisuje za šolsko leto 1975/76 naslednje štipendije

7 štipendij za Ekonomsko srednjo šolo

2 štipendiji za Ekonomsko fakulteto ali III. letnik Visoke ekonomske komercialne šole

Kandidati naj do 30. 6. 1975 osebno dostavijo LB, podr. Celje, Vodnikova 2, Službi poslovne koordinacije naslednje:

— prošnjo za štipendijo na obrazcu DZS 1.65 vključno s podatki o osebnih dohodkih staršev (prejemki pokojnin — zadnji odrezek)

— zadnje šolsko spričevalo ali potrdilo o opravljenih izpitih

— potrdilo o premoženjskem stanju

Pri dodelitvi štipendij in o višini štipendij se bodo upoštevali kriteriji, ki so določeni z družbenim dogovorom in samoupravnim sporazumom o štipendiranju učencev in študentov.

NOVI TEDNIK MED DELEGATI

KRAJEVNA SKUPNOST ŠKOFJA VAS

ČE LJUDJE HOČEJO...

Ko so delegati celjske občinske skupščine razpravljali o tem, kje naj bo letošnja osrednja prireditel v počastitev praznika občine, so se odločili za krajevno skupnost Škofjo vas. Tudi ali predvsem zaradi izredne zavzetosti prebivalcev tega območja pri reševanju krajevnih komunalnih problemov. Šlo je torej tudi za zaupanje in priznanje. In kot v času odločitve, so tudi poznejši dogodki pokazali, da je občinska skupščina ravnala prav. Prebivalci krajevne skupnosti Škofja vas so to zaupanje že zdaj upravičili. Sicer pa so tudi njihovi prihodnji načrti takšni, da moramo priznati izredno aktivnost ljudi na tem predelu celjske občine.

Naj o tej ugotovitvi govorijo tudi nekatere številke, ki nam jih je posredoval predsednik krajevne skupnosti inž. Anton Sentočnik.

«Delež prebivalcev naše krajevne skupnosti pri financiranju komunalnih del, predvsem pri modernizaciji cest in drugih del, bo v štirih letih, kolikor tudi traja naš posebni krajevni samoprisepek, znašal več kot 250 milijonov starih dinarjev. Če pa bi k vsemu temu dodali še druga de-

Anton Sentočnik

la, ki jih niti ne upoštevamo, bi dobili dosti večjo številko. Sicer pa še to — v teh štirih letih do 1977., ko bomo končali s posebnim krajevnim samoprisepkom, bodo znašale skupne naložbe v krajevne komunalne objekte več kot milijardo starih dinarjev.»

V okviru posebnega krajevnega samoprisepka so že doslej asfaltirali okoli

4,5 km cest, predvsem Trnovlje—Arčin in Škofja vas—Zadobrova. Do konca tega programa jih čaka še poldrugi kilometer cest. V kolikor bo šlo, bodo vsaj del tega načrta uresničili že letos, sicer pa na vsak način prihodnje leto. Tu gre še za odsek v Škofji vasi ter za odcepa v Zadobrovi.

Mimo programa, ki so ga sprejeli s posebnim krajevnim samoprisepkom pa tečejo še druga, prav tako zelo pomembna dela in kjer je delež občanov še dosti večji. To velja za cesto v Prekorje, zatem za asfaltiranje krajevnih cest v Škofji vasi in Smarjeti, za vodovod v Lahovni, za asfaltiranje Turnove in Trdinove ceste v Smarjeti, kar so opravili že lani in za vrsto manjših komunalnih del. V programu je tudi elektrifikacija oziroma asfaltiranje ceste v Lahovni in še marsikaj.

Tu je še obnova dvorane kulturnega doma, prestavitve spomenika padlim borcem, zgraditev novega športnega igrišča in še in še.

«Mnoga od teh del bomo končali že letos oziroma do praznika celjske občine, tako da bomo 20. julij v resnici proslavili z velikimi delovnimi zna-

gami. Sicer pa ne gre samo za opravljena dela, gre tudi za to, da smo jih izvršili s skupnimi močmi, z velikim razumevanjem in sodelovanjem. Tu je naša zmaga!» je dejal Anton Sentočnik.

«Bo z ureditvijo vsega tega, kar ste povedali, tudi konec komunalnih problemov na območju vaše krajevne skupnosti?»

«Ne. Lahko bi rekli, da

je to šele prva etapa del, ki jih moramo opraviti. Čaka nas še druga. To pa je v prvi vrsti kanalizacija, zatem otvoritev nekaterih zazidalnih očištev. Mi se zavzemamo, da bi gradili stanovanjske hiše predvsem na predelu levo od glavne ceste, desni, nižinski predel pa naj bi očuvali za zeleni pas in tudi za kmetijsko proizvodnjo. Precej težkega dela nas čaka še na področju varstva okolja. V tej zvezi pričakujemo polno sodelovanje in razumevanje obeh kolektivov, Etola in tovarne volnenih odevi.

In če že govorimo o delu in uspehih, ki smo jih dosegli na našem območju, naj ne izostane ugotovitev, da smo v

okviru krajevne skupnosti močno utrdili samoupravo, da smo v to aktivnost vključili več kot sto občanov. Tu mislim na delo krajevne skupnosti in vseh šestih območij. Ta aktivnost se kaže tudi v neposrednih pripravah na julijske dni, ko bomo organizatorji osrednje občinske proslave v počastitev dneva ustanovitve Prve celjske čete in ko bomo tudi sami pripravili vrsto drugih prireditev in proslav. Med njimi tudi proslavo v počastitev 70-letnice domačega prostovoljnega gasilskega društva, ki ga sploh uvrščamo med najbolj aktivne družbene organizacije na našem območju. Sicer pa o tem več kdaj prihodnjik. M. BOŽIČ

VELENJE: PRIZNANJA MLADIM

Pred kratkim je bila na osnovni šoli »Anton Aškerc« v Velenju svečanost, ki jo je ob sodelovanju vojakov iz celjske vojašnice Jožeta Meniha-Rajka pripravila občinska konferenca Zveze socialistične mladine v Velenju. Ob tej priložnosti so sprejeli 563 pionirjev iz vseh osnovnih šol v mladinsko organizacijo, poleg tega so podelili Kajuhov pokal, priznanja za športne uspehe in priznanja mladim družbenim delavcem: Le-ta so dobili: Franc Avberšek (REK), Milan Goršek (Gorenje), Boris Rak (Konovo), Drago Rogeljšek (Zavodnje), Edo Kaš (gasilsko društvo Gaberke), Lojze Slemenšek (Šočanji), Marjan Domanjko (RSC), Eta Gaberšek (gimnazija), Iztok Hudomal (gimnazija) ter mentorji na osnovnih šolah: Slavica Pečnik (Smartno ob Paki), Mira Preložnik (gimnazija), Andrej Kuzman (RSC), Anica Podlesnik (Gustav Šilih) in Nežka Tanjšek (Miha Pinter-Toledo). Na sliki: predsednik OK ZSMS Velenje Slavko Volč izroča priznanje Iztoku Hudomalu.

SLOVENSKE KONJICE

PRIDNI TABORNIKI

V mesecu februarju je bil ustanovni sestanek taborniškega odreda »Heroja Bračiča«. Na njem so sprejeli plan dela odreda, formalizirali so vođe itd. Pred začetkom dela v vodih je bilo treba pripraviti nekaj predavanj, na katerih naj bi se vodniki seznanili s potekom in načinom dela v vodih, s potekom taborniških tekmovanj... Predavatelji pa so bili: Jože Krebs, Jože Lipnik, Tanja But in še nekateri drugi. Ze v mesecu marcu pa se je začelo delo v vodih. Težave, ki so se pojavljale pri začetnem delu, so reševali na rednih sestan-

kih uprave odreda. Odred »Heroja Bračiča« je sestavljen iz dveh čet, 15 vodov. V odred pa je vključenih okoli 150 do 170 medvedkov in čebelic, tabornikov in tabornic ter približno 50 klubovcev. Seveda pa te številke še niso dokončne. Delo v vodih se razvija po planu, zato se taborniki in tabornice že pripravljajo na izpit za 1. zvezdo. Poleg tega pa taborniki sodelujejo še na raznih prireditvah. Aprila je odred pripravil proslavo v počastitev dneva tabornikov. Na njej so sodelovali predstavniki vseh vodov. Ob tabornem ognju

pa je sledil taborniški »krsta«. Sodelovali so še ob sprejemu Titove štafete v Konjicah in na pohodu, ki ga je v počastitev 27. aprila pripravila občinska konferenca ZSM Slovenije v Konjicah.

Mesec maj je mesec mladosti, dela in načrtov. V tem najlepšem mesecu pa praznuje rojstni dan naš dragi tov. Tito. V počastitev 25. maja je bila v soboto, 24. maja, parada, v kateri so sodelovali tudi taborniki, saj je prikazovala področja, v katerih sodelujejo mladi.

JOZICA KOKOT

IZ DELA IS

PLINOVODNE NAPRAVE — OBVEZNO?

Izvršni svet celjske občinske skupščine se je na zadnji seji srečal s predlogom odloka o obveznem vgrajevanju plinovodnih naprav v nove objekte. Predlagalci so se za ta korak odločili predvsem s stališča, da bi omogočili in zagotovili večjo porabo plina iz mestnega plinskega omrežja. Najpomembnejši vzrok za tako odločitev pa je v dejstvu, da bi z večjo porabo plina preprečevali večje onesnaževanje zraka in da bo Celje imelo tudi z dograditvijo centralnega slovenskega plinovoda na voljo dovolj in relativno cenejši surovini.

V kolikor bi sprejeli tak odlok, bi se vrednost investicijskih naložb v nove objekte povečala za en do dva odstotka. Ne glede na to kaže podpreti namero, saj odpira tudi določeno rešitev v energetski situaciji.

Spričo pomembnosti koraka in seveda predvidenega odloka bo ta namera v javni razpravi. Izvršni svet je razen tega izrekel soglasje za ustanovitev tehniške vrtnarske šole pri kmetijskem šolskem centru v Celju. Gre za korak, ki naj ublaži izredno pomanjkanje vrtnarskih strokovnjakov. MB

KONJICE: ZBIRANJE OBLAČIL

Tako kot vsako leto, je tudi letos Občinski odbor Rdečega križa v Konjicah organiziral akcijo zbiranja oblačil, obutve, posteljnine in postelj. Akcijo so izvedli v Osnovni organizaciji Rdečega križa Slov. Konjice, Zreče in Vitanje. Akcijo je pomagalo izvesti 20 starejših ter 50 mladih članov RK. Skupaj se je zbralo 746 kg raznih oblačil in obutve. Občani so pripravili zelo lepa oblačila, katere bo Rdeči križ koristno uporabil za kritje socialnih potreb. Vsem darovalcem se Rdeči križ Slov. Konjice zahvaljuje za darovana oblačila. M. S.

NOVI TEDNIK MED DELEGATI

PAŠKI KOZJAK: NIKOLI POZABILI

Med večjimi prireditvami v letošnjem letu v počastitev 30-letnice osvoboditve je bila tudi tista, ki so jo pripravili na legendarnem Paškem Kozjaku, kjer je štirinajsta bila težke boje s sovražnikom. Letošnjo prireditve so skupaj pripravile krajevne skupnosti in družbenopolitične organizacije Dobrna, Vitanje, Strmec pri Vojniku, Vinške gore, Saleka in Pake pri Velenju. Stavja se je udeležilo več kot tisoč občanov, zlasti mladi pa so bili veseli srečanja z nekdanjimi borci, ki so jim pripovedovali o takratnih hudih časih.

Danes je na Paškem Kozjaku drugače, saj je do njega speljana lepa in široka makadamska cesta, katere podlaga pa bo vsak čas dobila asfaltno prevleko. Na Paškem Kozjaku in okoliških hribih

je zlasti spomladi izredno lepo, polja pa so polna cvetočih šmarnic, tako da je videti, kot da je zapadel sneg.

MILAN REHAR, predsednik krajevne skupnosti Dobrna: »Za skupno proslavo na Paškem Kozjaku smo se dogovorili z vsemi omenjenimi krajevnimi skupnostmi zato, ker so vse nekako povezane z njim. Moram reči, da je sodelovanje dobro potekalo, kar se kaže tudi v današnji proslavi. Tudi sam sem bil v partizanih in priznati moram, da si vojne ne želim nikoli več. Samo pogledajte vse te lepote, ki jih imamo! Kako je v Dobrni? Delamo, imamo okoli 150 gospodinjstev, ki so še brez vode in to bodo zdaj dobili. Radi bi popravili 46 km cest, končno bomo pa že letos začeli asfaltirati

odsek iz Dobrne proti Velenju.«

JOŽE REBERNIK iz Dobrne je kmetovalec: »Sam nisem bil v partizanih, ker so me 18. junija izgnali v Srbijo. V vasi Tabakoviči sem bil štiri leta. Delal sem pri kmetih. Hudo je bilo takrat, sedaj pa nam je strašansko dobro. Vse imamo, najvažnejša pa je svoboda. In te nočemo zapraviti!«

MARIJA LIPNIK, upokojenka iz Paškega Kozjaka je nabirala šmarnice: »Veste, to so zelo zdravilne rože in z njimi sem zdravila tudi partizane. Med vojno sem bila kurirka pa vodič, obveščevalka, zdravila sem partizane, jim prala in kuhala. Za to sodelovanje so mi tudi priznali dvojna partizanska leta. Mož

mi je že umrl, sama pa imam dvesto »jurjev« pokojnine, tako da kar gre.«

MAKS SPEGU je upokojenec iz Strmeca: »V partizanih sem bil v Tomšičevi brigadi. V partizane sem šel z golimi rokami, puško sem dobil šele v hosti. Svobodo smo si priborili sami in zato jo moramo znati ceniti, tudi tisti, ki so mlajši. Potrebne so bile ogromne žrtve, zakaj bi morale biti tudi zdaj, ko nam je tako lepo.«

JOŽE MARTINSEK je upokojenec iz Hrastovca pri Velenju: »V partizane sem jo mahnil leta 1944, sem pa z njimi sodeloval že prej. Vseskozi sem se bojeval na koroški strani od Solčave dalje. Hudo je bilo. Ni bilo ovire, da je ne bi prema-

gali z golimi rokami. Sedaj nam je lepo. Samo pogledajte v dolino te kmetije, ceste, elektriko, vodovod, avtomobile. Skoro vsak kmet ima že traktor. Ali ne govori vse to o velikem razvoju in o tem, da se je takrat splašalo boriti. Zato pa moramo zdaj to tudi brniti.«

Tako so paberkovali ljudje, ki so se borili za svobodo in so prišli na proslavo, da še enkrat obudijo spomine na hude čase. Njihovo največje darilo kasnejšim generacijam je svoboda. In kar je darilo, je treba z vsem spoštovanjem hraniti in čuvati, še posebej pa čez gre za svobodo.

Tekst: TONE VRABL

Foto: LOJZE OJSTERSEK

Milan Rehar

Jože Martinšek

Jože Rebernik

Maks Spegu

Marija Lipnik

ŽALEC: O PRAZNIKU

V ponedeljek je bila v Žalcu trideseta seja Izvršnega sveta žalske občinske skupščine. Na njej so podali poročilo o problematiki kulturne in telesnokulturne dejavnosti, o delu Izvršnega sveta, razpravljali in sklepali pa so tudi o osnutku medobčinskega dogovora o izvajanju politike cen v letu 1975.

Na ponedeljkovi seji Izvršnega sveta so spregovorili tudi o letošnjem praznovanju občinskega praznika, ki bo v Andražu.

Praznovanje bo potekalo v Andražu v približno enakem obsegu, kot v nekaterih krajevnih skupnostih doslej. Pomembno obelježje in poudarek pa dajejo letošnjemu praznovanju 30-letnica osvoboditve, 40-letnica revolucionarnega delavskega gibanja in 40-letnica zleta Svobod ter 25-letnica delavskega samoupravljanja.

Prireditve bodo potekale v Andražu od 23. junija do 6. julija, nekaj prireditev pa bo tudi v drugih krajih občine. Osrednja prireditve bo v Andražu šestega julija, kot običajno z budnice vseh treh godb na pihala iz žalske občine. Ob deveti uri bo svečana seja občinske skupščine v dvorani združnega doma, ob deseti uri pa se bo pričel polurni kulturni program z nastopom združenih zborov in recitalom mladincev iz Andraža in Polzele.

JANEZ VEDENIK

PREJELI SMO RUDI JAKHEL

ZA NOVO KAKOVOST V KARATEJU 2

Ze omenjeni člani in še drugi, tako Toni Špiljak, Darko Denžič, Stanko Canžek, Janko Kramer, Marjan Kolar, Taja Vovk itd. osvajajo prva mesta na različnih regionalnih, republiških in medrepubliških tekmovanjih. Celjska reprezentanca osvaja najboljše mesta v Budokai ligi in je nekajkrat zapored republiški prvak.

Celje postane v tem času tudi tekmovalno središče Slovenije. Večina omenjenih tekmovanj je v Celju. Vrh svoje organizacijske sposobnosti je dosegel celjski klub verjetno v tekmovalni sezoni 1970/71, ko je priredil tekmovanja v razmaku šest tednov (v tem času še ni dobival nikake podpore). Vsekakor stejemo za največji dosedanji uspeh celjskega kluba prireditve »Odrto posamično prvenstvo karate-klubov Jugoslavije 71«, ki je bila aprila 71 v Narodnem domu, kjer so se zbrali tekmovalci vseh obstoječih »stilov«. Vsega skupaj 101 tekmovalci iz vseh republik. Na istem prvenstvu osvaja Vinko Gobec naslov državnega prvaka v polteški kategoriji, avtor sam pa v absolutni konkurenci 2. mesto in se tako kot vice-prvak Jugoslavije za leto 71 kvalificira za državno reprezentanco, ki na evropskem prvenstvu v Parizu osvaja 3. mesto.

Število članstva Karate kluba Celje neprestano narašča. Po nepopolnih podatkih je šlo skozi ta klub v šestih letih njegovega delovanja že preko 700 mladink in mladincev. Vseh seveda danes ne moremo šteti za redne člane. Kot člani štejejo le tisti, ki za tekoči mesec plačajo članarino. Do sedaj je iz celjskega kluba izšlo 11 mojstrov karateja (Špiljak, Canžek, Biderman, Pižmoht, Jakhel, Gobec, Maruša, Aškerc, Deržek, Paradžnik, Vizjak), od tega so štirje 2. stopnje (Biderman, Maruša, Gobec in Paradžnik) in en mojster 3. stopnje. Peterica od teh jih dela danes v drugih slovenskih klubih.

II. del

Prelom s tradicijo

Na lanskoletnem tradicionalnem poletnem seminarju v Medulinu pri Puli se je zgodilo, kar se je moralo zgoditi. Na iniciativo celjskega kluba se je večina slovenskih Budokai klubov oddvojila od Budokai centra. Zakaj?

Zadnja leta smo vedno jasneje opazili, da naše tehnično napredovanje v Budokaiju stagnira ter da postaja ta organizacija pod diktatorskim vodstvom Emina Topića vedno bolj izrazito podjetje, za katerega je važen komercialni, ne pa športno-tehnični učinek. Nezadovoljstvo je postalo masovno prav v Medulinu, kjer smo se lahko vsakodnevno razgovarjali predstavniki slovenskih, pa tudi mnogih hrvaških klubov. Prišli smo do sledečih zaključkov:

Budokai je v navidezni borbi proti športnemu in trgovskemu monopolizmu bratov Jorga v ZKJ postal prav tako monopolistična trgovska karate organizacija. Zanj je tako kot za vse strokovne centre v karateju značilno:

- fevdalno-hierarhična organizacijska shema (ki se ev. uspešno skriva za samoupravnimi akti)
- totalna avtoriteta vodje centra, ki ima absolutno moč odločanja
- izrazito negativni medčloveški odnosi, ki izvirajo iz vzpodbujanja konkurenčnosti in rivalstva s strani »genialne« avtoritete.

Posledica takega stanja je tehnična stagnacija in osebno demoraliziranje posameznikov fizično (t. zv. »razbijanje« v športni borbi — celjska publika se bo morda spomnila neštevilnih nepotrebnih poškodb na tekmovanjih, ki niso izvirale iz neznanja borcev) ali

skozi psihični pritisk zasmehovanja in zastraševanja oz. t. zv. »napumpavanje« in »tempiranje«. Rivalstvo za čim višje vazalsko mesto kot tudi sovražno razpoloženje posameznikov in posameznih klubov med seboj še bolj pa vseh skupaj do konkurenčne »šole« (predvsem do »suradnih« zvez, ki so v bistvu centri za šotokan karate) pogojuje med posamezniki in klubi pravo »borbo za obstanek«. Edini, ki od takega stanja profitira, je Topić sam, ki mu vsi skupaj polnimo blagajno. Nad iztržki za članarino, za pristojbine za pasove ter za prodane znake, značke, etikete, kimona, nunchakuje, ščitnike — kar vse skupaj tvori neizračunljive vsote (v ponazoritev: danes znaša pristojbina za barvni pas 300ND — nima nihče pregleda niti vpogleda, kam ves ta denar gre. Kaj šele, da bi mi o njem odločali. Vsak dan nam samooklicana avtoriteta vtepa v glavo, kako ji moramo biti hvaležni, da nas vpeljuje v posvečeno Budokai »sistem in metodou« — ta pa je v resnici individualistična samurajska ideologija, po kateri je družba le skupek medsebojno borečih se posameznikov, v kateri uspe le fizično najspretnejši in moralno najbrezobzirnejši. Taka življenjska filozofija je seveda diametralno nasprotna naši družbeni ureditvi. Samo čudimo se vsi kako da vsega tega nismo že poprej mogli ugotoviti. Ugotovimo, da v Budokaiju čudovito deluje sistem »deli in vladaj« — samoupravnost je tu kvečjemu beseda nalvneža. »Genije« je absoluten vladar telesa in duha svojih vazalov.

Na osnovi teh ugotovitev smo razmišljali dalje in prišli tudi slednjič do ugotovitve, da ne potrebujemo ne Budokai centra ne njegovega diktatorja. Imamo vse pogoje, da sami, kolektivno in samoupravno razvijamo svojo lastno tehniko — tudi do sedaj smo bili tvorci, »proizvajalci« karate-športa, samo firmo nam je prilepil Topić in zanjo pokasiral.

LETO VARSTVA SPOMENIKOV

Most na Sotli

Da bi na Stajerskem pospešili razvoj partizanskih enot, izvedli mobilizacijo ter uničili okupatorjeve prometne zveze, je glavni štab NOV in POS poslal z Dolenjskega na Stajersko XIV. divizijo s Tomšičevo, Šercerjevo in Bračičevo brigado. Divizija je odšla iz Suhorja v Beli krajini 6. januarja 1944. Po enomesečnem pohodu prek Hrvaške je v noči na 7. februar pri Sedlarjevem prešla Sotlo čez zaslišni most, ki so ji ga zgradili hrvaški aktivisti, ter se kmalu zatem zapletla z nemškimi enotami v zelo hude boje, ki so trajali tri tedne.

V spomin na ta dogodek so v Sedlarjevem postavili spomeniško obeležje. Obeležje, stari lesen most in ves

prostor okoli njega velja za spomenik in je kot tak tudi zavarovan. Pri spomeniških iz časa NOB se tako kot tukaj srečujemo s posebno problematiko spomeniškega varstva, saj gre pri varovanju največkrat le za to, da zavarujemo pristnost okolja, kjer so se odvijali zgodovinsko pomembni dogodki. Le redko imamo opraviti s konkretnimi spomeniki, kot so partizanske bolnišnice, javke, bunkerji, tiskarne in podobno. Pa vendar velja, da so tudi prizorišča pomembnih dogodkov vredna naše pozornosti in da smo se v vsakem primeru posebej dolžni odločiti, kako bi jih na najustreznejši način spomeniško zavarovali in prezentirali.

L. P. in I. S.

SLG Celje

Slavje, pogovor

V torek popoldne sta bila v foyerju celjskega gledališča kar dva sprejema. Prvega je pripravila celjska kulturna skupnost v čast gledališkega kolektiva, ki je na letošnjem Sterijinem pozorju prejel visoko priznanje za Partijčevo komedijo »Ščuke pa nis«. Ob tej priložnosti je vse navzoče pozdravil predsednik skupščine kulturne skupnosti Celja Anton Aškerc. Zbrali so se tudi kulturni animatorji celjskih delovnih kolektivov, ki jih je v svojem nagovoru pozdravil umetniški

vodja in upravnik celjskega gledališča Igor Lampret. Po sprejemu je bil v gledališki dvorani pogovor s kulturnimi animatorji o novem okvirnem repertoarnem načrtu za bodočo gledališko sezono. Umetniški vodja Igor Lampret je govoril o funkciji gledališča, o repertoarni podobnosti in posameznih kriterijih, ki so jih upoštevali pri sestavljanju novega repertoarja. Za ni bila udeležba kulturnih animatorjev najboljša. Kakor vemo, imajo celjski delovni kolektivi okoli dve-

sto kulturnih animatorjev, včeraj pa jih je bilo na sprejemu in poznejšem razgovoru samo nekaj več kot trideset. Ta podatek je dovolj zgovoren in terja v vseh delovnih sredinah, kjer animatorji so, vso resnost pri redno odgovornem delu. Vse kakor bodo potrebni vsestranske strokovne pomoči pri svojem delu, vendar h kljub začetkom in neizkušnosti lahko pokazali več samoiniciativnosti. Te besede vsekakor veljajo le tistim, ki jih v gledališču nismo videli!

DRAGO MEDVED

Šmarje

Zastor je dvignjen

V torek zvečer se je dvignil zastor odra dvorane nove osnovne šole v Šmarju pri Jelšah, kjer se je pričelo osemnajsto srečanje gledaliških skupin Slovenije. Vse navzoče je pozdravil predsednik občinskega sveta Zveze kulturno prosvetnih organizacij šmarske občine Marjan Ungar, srečanje pa je z nagovorom otvoril Janez Karlin, predsednik Združenja gledaliških skupin Slovenije. Letošnje osemnajsto srečanje gledaliških skupin Slovenije je posvečeno tridesetletnici osvoboditve in štiridesetletnici zleta svobod. Posebnost letošnjega srečanja je tudi v tem, da so vse predstave v različnih krajih. Tako smo v torek zvečer videli najprej amatersko gledališče DPD Svoboda Medvode, ki so zaigrali Mateja Bora »Zvezde so večne«. Sinoči pa je bila v Bistrici ob Sotli predstava Levstik-Grčinove »Kastelke« v izvedbi ljubljanskega Sentjarskega. Nocoj bo predstava spet v osnovni šoli v Šmarju pri Jelšah in sicer Brechtova »Izjema in pravilo« v izvedbi Slovenskega amaterskega gledališča iz Trsta. V petek, torej jutri pa bo še ob 12. uri v kinodvorani v Kozjem predstava Vorančeve-

ga »Svetnečega Gašperja« v izvedbi gledališke skupine KPD »Prežihov Voranec« Ravne na Koroškem. Isti dan bo ob 20. uri v Rogatcu predstava Cankarjevega »Pohujšanja v dolini Sentflorjanski«. Nastopilo bo Prešernovo gledališče iz Kranja. Sobota bo najbolj delaven dan. Že ob 15. uri bodo nastopili mariborski lutkarji s »Sinjemodrim Petrom«, gledališki krožek osnovne šole iz Limbuša pa bo predstavil »Hišo tete Barbare«, ki jo je napisala Svetlana Makarovič. Ob dvaj-

seti uri istega dne pa bodo nastopili Mežičani z Ustinovo komedijo »Komaj do srednjih več«. Vse omenjene predstave sobotnega dne bodo v šentjurskem Kulturnem domu.

V petek bo tudi ob 9.30 ur organizacijsko posvetovanje združenja gledaliških skupin Slovenije v gasilski dvorani v Kozjem in istega dne ob 15. uri bo v Rogatcu strokovno posvetovanje. V soboto bo v redna skupščina združenja v veliki dvorani Kulturnega doma v Sentjuru. D. MEDVED

„Svoboda“ Gaberje

Pravi čebeljnjak

Izredna razgibanost in aktivnost društvenih sekcij delavsko prosvetnega društva Svoboda v Celju ni naključna. Nova vloga in vsebinska usmerjenost delovnega človeka, pogojena z ustavnimi načeli, je tudi člane tega društva spodbudila na široki fronti.

Delo v društvu so zastavili zelo načrtno, posebno pozornost pa so posvetili množičnosti, saj se zavedajo, da je le množičnost pogoj za kakovost.

Število članov se je v nekaterih sekcijah celo podvojilo. To še predvsem velja za moški pevski zbor in tamburaško sekcijo. V pevskem zboru kljub nekaterim upravičenim izostankom vselej nastopa po 28 pevcev, tamburaška sekcija pa vključuje poleg orkestra še na novo ustanovljeni mladinski tamburaški zbor. Pri tem ne gre prezreti harmonikarske sekcije s svojim orkestrom in drugimi skupinami ter solisti. V sekcijo prihajajo mladi iz znane in ugledne harmonikarske šole. Trenutno je v tej šoli 60 gojencev v pripravljalnem ter v šestih kvalitetno različnih razredih. Zelo uspešna sta narodno zabavni ansambel »Zemek« in jazz orkester »Kavaleriji«.

Ob tolikšni razgibanosti je postal dom Svobode v Gaberjih pravcati čebeljnjak. Vsak dan izreden živ-ljav. Gneča velika. Člani upravnega odbora pa pri tem spodbujajo k vztrajnosti in disciplini. In našli so uspešno

pot. S skupnimi prizadevanji so dobro utirili celotno dejavnost in delo teče v pripravih na javne nastope in koncerte. Izpolnjevanje letošnjega delovnega načrta teče tako kot so si ga zastavili. V januarju so peveci, tamburaši in narodno-zabavni ansambel s kvartetom nastopili v Šentjuru. V februarju so imeli dva koncerta na Dobrni, kjer so se zvrstile vse sekcije, razen Kavaleriji, ki so snemali za RTV. Potem je sledila parada harmonikarjev itd. Skratka aktivnost sekcij in uspehi se kažejo na številnih nastopih in zlasti še v pripravah na proslavo v počastitev 40-letnice zleta Svobode v Celju. V tem okviru bodo imeli člani vseh sekcij svoj nastop pred muzejem revolucije.

»Sicer pa smo pred kra-

kim s pevskim zborom in tamburaši nastopili v Pilberku in tamkaj navezali pri-srčne stike, ki jih bomo go-jili tudi v prihodnje z menjavo nastopov in gostovanj. Pomembno za nas je tudi to, da imamo odslej redne mese-čne nastope na Dobrni. Tu so še gostovanja v Lipici, zatem v St. Vidu pri Stični in drugod. Jeseni nas čakajo tudi gostovanja v Celovcu in zatem nastop celovškega aka-demškega pevškega zbora v Celju.« je še povedal pred-sednik Svobode Feliks Smo-la.

To je le kratek prerez aktivnega dela celjske Svobode, društva, ki povezuje okoli 120 mladih aktivnih in prav toliko podpornih članov. Njihovo delo je amatersko in zato so jim javna priznanja za aktivnost pomembna spodbuda za nadaljnje izvrševanje nalog.

Šentjursko petje

Množičnost

Ob sklepnih prireditvi kulturnega tedna v Šentjuru, ob nastopu pevskih zborov, bi se veljalo ustaviti in zamisliti. Podčrtati je treba množičnost pri nekaterih zborih, pa tudi kakovost zborovskega petja, kakršne doslej še nismo zabeležili. Saj vemo, da sta v zadnjih letih redno delala le dva zbora: šentjurski in ponkovški moški zbor s približno šestdesetimi pevci.

Pobuda za nastanek novih zborov je vnikla med krajevnimi čimtelji. Rast novih zborov sta v znatni meri moralno in materialno podprli kulturna skupnost in ZKPO. Rezultat teh skupnih prizadevanj je lep, saj sta na novo zapela dva mešana zbor in to v Dobju in v Šent-

vidu in trije moški zbori: v Planini, Slivnici in Dramljah. Zapisati moramo še to, da so se pevci in zborovodje domenili, da bodo ob občinskem prazniku, v avgustu, nastopili v isti postavi. Verjetno pa bodo zapeli tudi mladinski delovni brigadam. Menimo, da bi bilo zaradi pevsko propagandnih razlogov zelo umestno, če bi vsi zbori, ki so nastopili v Šentjuru, zapeli še v Dramljah, Slivnici, Ponkvi, Dobju, Planini in Sentvidu, in to kar na prostem, pod vaško lipo.

Upajmo, da novoustanovljeni zbori ne bodo le utrinki na nebu, marveč da bo pri njih zaživele stalno delo.

Ob uspelem kulturnem tednu je tudi prav, da pregle-

do to delo šteli pri »Izletnik« v dobro. Postavil pa se je tudi s svojo češčino.

Vid Marcer, zborovodja pevškega zbornega Pedagoškega šolskega centra, je nastopil s temperaturo. Bil je izčrpan in pod vplivom zdravniškega »dopinga« v obliki injekcij in tablet. Po nastopu je temperaturo izgubil.

E. REČN

DOGODKI

MOZIRJE: ORIENTACIJSKI POHOD

V organizaciji občinskega odbora Zveze rezervnih vojaških starešin Mozirje bo v nedeljo, 8. t. m. taktično orientacijski pohod za rezervne vojaške starešine, mladino in borce. Na pohodu bo tokrat prvič sodelovalo večje število mladih, ki se bodo imeli priložnost srečati v poznavanju topografije pa tudi v telesni vzdržljivosti. Pohod organizirajo v počastitev tridesete obletnice osvoboditve in 31-letnice partizanskega napada na Mozirje.

Začetek pohoda bo ob sedmih zjutraj pred osnovno šolo v Mozirju.

DRAMLJE: PIONIRSKA HRANILNICA

Na pobudo celjske podružnice Ljubljanske banke, ki je sprejela tudi pokroviteljstvo, so pred dnevi na osnovni šoli v Dramljah pri Sentjurju ustanovili pionirsko hranilnico. To je že 75. banka v malem na osnovnih šolah na območju, kjer deluje celjska podružnica Ljubljanske banke. Kot vse kaže, bo nova hranilnica povezala v krog varčevalcev vse ali večino od nekaj nad 200 otrok, ki obiskujejo to šolo. Na zboru učencev in učenk, so izvolili člane sveta pionirske hranilnice, za predsednika pa MIRANA URBANČNIKA. Mentorske posle je prevzela SILVA IVENČNIK.

IZ ŽALCA V DOLINE PRI TRSTU

Na pobudo moškega pevskega zbora »France Prešeren« iz Tabora v Savinjski dolini, sta Kulturna skupnost Zalec in Zveza kulturno prosvetnih organizacij občine Zalec, omogočili udeležbo pri odkritju spomenika v Dolinah pri Trstu. Spomenik je bil odprt v počastitev 30-letnice osvoboditve izpod fašizma. Zvečer idega dne, pa so naši pripravili v Borštu pri Dolinah prijeten kulturni program. V programu so sodelovali: MPZ »France Prešeren« Tabor, Godba na pihala iz Liboj in folklorna skupina »Svoboda« Sempeter. Kulturni program je lepo uspel, naše kulturnike na lepo sprejeli, predstavnik Kulturne skupnosti Zalec pa je pred 300 glavim avditorijem obdaril tankajsoje kulturno društvo »Slovenec« z lepo knjižno zbirko.

Obisk naših tržaških Slovencev, ter prisostvovanje pri njihovem odkritju spomenika v počastitev 30. obletnice izpod fašizma, je bilo zelo pomembno, saj so se obiska udeležili tudi najvidnejši predstavniki občine Zalec.

R. V.

LAŠKO: DVE ORGANIZACIJI ZRVS

Tudi organizacija rezervnih vojaških starešin v laški občini se reorganizira. Minuli teden so jo njeni člani na letni konferenci razdelili na dve organizaciji. Ena zajema del Laškega, ki leži na levem bregu Savinje, druga pa poleg Laškega, vključuje še Dobre in Rečico.

Na seji je sekretar SZDL STANE KUŽNIK govoril o oblikah in vsebini sovražne propagande v tujini proti SFRJ in Sloveniji. Po zanimivem predavanju so si številni udeleženci ogledali še dva filma.

S. V.

CELJE: POHVALJENI KLUBI

Pred nedavnim je imela občinska konferenca klubov OZN Celje zaključno polletno konferenco. Na konferenci smo pregledali delo klubov in lahko rečemo, da pohvalo zaslužijo naslednji klubi: na osnovni šoli L. celjske čete, gimnaziji in Oetrij osnovni šoli. Sprejeli smo tudi akcijski program za leto 1975/76, preostali del konference pa smo posvetili razpravi o problemih klubovcev.

DARE PRISTOVNIK

40 LET ZLETA SVOBOD

BILO JE VELIKO NAVDUŠENJE

Spet drobec v pripravah in v samem zletu Svobod pred štiridesetimi leti v Celju. Podrobnost, ki kaže na veliko povezanost Svobode z naprednimi sindikalnimi organizacijami, tudi z Zvezo privatnih nameščencev Jugoslavije, ki je tedaj v Celju združevala okoli 240 članov iz vrst trgovskih in bančnih delavcev pa tudi delavcev v zavarovalnicah.

Kot podobne sindikalne organizacije, je bila tudi ta zveza nezaželena, saj se je predvsem borila za pravice in boljše delovne pogoje trgovskih in drugih nameščencev. Zato ni naključje, da je imela svoj delež tudi pri zletu Svobod, v pripravah in samem mogočnem srečanju delavcev iz vse Slovenije.

Kot vodilni funkcionar te organizacije, naprej kot tajnik in zatem kot nekajletni predsednik, je bil Rudolf Pibrovec, sedaj 78 letni upokojenec in še vedno aktivni družbeno-politični delavec v Celju.

»Spominjam se priprav na zlet. Bile so skrbne in če se ne motim, so se začele že skoraj na samem začetku 1935. leta. Shajali smo se v delavski zbornici v tedanji Razlagovi ulici (sedaj Cuprijska) in sprejemali načrte, delovne obveznosti in vse, kar sodi k takšni prireditvi. In še danes, ko obujan te spomine, me spremlja tista skrb — ali bo šlo vse po srečju? In šlo je. Tudi po zaslugi skrbne organizacije in navdušenja, ki nas je prevzemalo na vsakem koraku. Delovne naloge smo sprejemali z veliko odgovornostjo, zaupanjem in prepričanjem, da se pripravljamo na nekaj velikega. Na velik boj delavskega razreda za pravice. Slutili pa smo že tudi bližajočo se

Rudolf Pibrovec

vojno višro.

V času priprav o zletu nismo veliko ali nič govorili. Vse je potekalo več ali manj v tajnosti.

Pri samem zletu sem imel tri konkretne naloge. Zadolžili so me za ureditev plesišča na Glaziji. Tisto nedeljo sta bila na igrišču dva prostora za ples. Vrh vsega sem poskrbel za razsvetljavo prireditvenega prostora. Ker je bila napeljava električne energije predraga, smo se odločili za plinske luči. Navzlic temu je bila Glazija tisti večer, ko je že šlo za družabni del, dovolj razsvetljena.

Na sam zletni dan sem bil v tako imenovanem

sprejemnem stabu, ki je delal na kolodvoru. Naša naloga je bila, da smo sprejemali in pozdravljali udeležence zleta, ki so prihajali z vlaki iz drugih krajev. Tu nas je bilo več, med njimi tudi že pokojni Jaka Vodopivec.

Naj sklenem to pripovedovanje in obujanje štirideset let starih spominov. Čeprav težki, so bili to lepi časi. Povezovalo nas je tovarišstvo, medsebojno zaupanje. Med nami so bile trdne niti, iskrene vezi. In veliko navdušenje. To je bila naša moč, ki je v poznejših letih prišla še bolj do izraza.

M. BOŽIČ

belinka

tovarna kemičnih izdelkov
61001 Ljubljana
poštni predal 5-1
telefon h. c. 061/314 177
telex 31 260 yu bel

SADOLIN PX 65

- uživa mednarodni sloves
- odlikuje ga bogata tradicija in novi tehnični dosežki
- najbolj iskano sredstvo za dolgoletno zaščito lesa
- uničuje plesen in zajedalce ter je odporen pred vremenskimi vplivi
- služi za osnovni ter končni premaz in je izdelan v 13 barvah

ZAHTEVAJTE PROSPEKTE IN
NAVODILA ZA UPORABO

OGLAŠUJTE V

NOVI TEDNIK

PRIREDITEV ZAMEJSKIH SLOVENCEV

Razstavljalci iz Goriškega, Furlanije in Tržaškega prirejajo v Števerjanu 7. in 8. junija prvo filatelistično razstavo zamejskih Slovencev, ki jo je organiziralo filatelistično društvo iz Tržiča. Filatelistična razstava sovpada z dnevi petega zamejskega festivala domače zabavne glasbe, eksponati pa bodo razstavljeni v prostorih Doma, ki obsega nad 100 kvadratnih metrov.

S knjižnih polic študijske knjižnice

- Ferenc T., M. Kacja-Wohinz, T. Zorn: Slovenci v zamejstvu. Ljubljana 1974. S. 43265.
- Schurz J.: Unser Gebirg. Stuttgart 1975. S. 43264.
- Veliki finančni priručnik, I. Beograd 1974. S. 43260.
- Grosse E., C. Weissmantel: Chemie selbst erlebt. Köln 1975. S. 43255.
- Pelagic V.: Izabrana djela. I-III. Sarajevo 1971. S. 43253.
- Dixon R. J.: Essential Idioms in English for the Foreign Born. New York cop. 1951. S. 5860.
- Dubin D.: Brza interpretacija EKG. Beograd 1973. S. II 6872.
- Grabner K. E.: Narava — neznana znanca. Ljubljana 1974. S. II 6877.
- Degas E.: Degas. Ljubljana & Zagreb 1969. S. 34273/8.
- Organikum. Praktikum iz organske hemije. Beograd 1973. S. 43256.
- Niklsbacher N.: Krojim in šivam sama. 2. izd. Ljubljana 1974. S. 43261.

JUGOBANKA

odslej lahko tudi s hranilnimi knjižnicami jugobanke s sedež Ljubljana
prijavite se v vsakodnevno prihranilo in vsakodnevno prihranilo
vlagate in dvigate prihranke na vsak pošti in v vsaki pošti

JUGOBANKA

FOTOKRONIKA

MESTINJE: ŠE EN SPOMIN

Da, v resnici, še en lep spomin na otvoritev osnovne šole solidarnosti v Mestinju. Za darilo celjske občine so se z recitacijo in petjem zahvalili tudi najmlajši, cicibanji in pionirji iz Mestinja. Njihova zahvala je bila prisrčna, neposredna in zato iskrena.

Foto: MB

ŽALEC: PRIPRAVE V ANDRAŽU

Letošnji občinski praznik občine Zalec bo v Andražu nad Polzelo. Krajanji tega kraja bodo dobili kar 7 km asfaltirane ceste. Na sliki: skupina delavcev opravlja zadnja dela pred asfaltiranjem ceste proti Dobriču.

Foto: T. TAVCAR

LAŠKA SISNICA

Občani tej prenovljeni stavbi pravijo kar na kratko »sisnice«. V tej nekdanji strotišnici in povojnem vrtcu v Laškem so zdaj našli svoj prostor: strokovne službe samoupravnih interesnih skupnosti (SIS). Delavska univerza, občinska vodstva telesnovzgojnih in kulturno-prosvetnih organizacij. Poleg pisarn je v pritličju tudi večja sejna soba, kjer je prostora za seje izvršilnih odborov in skupščin samoupravnih interesnih skupnosti.

FOTO: J. KRASOVEC

GRIZE: AVTOTEST

Preizkušanje šoferskih sposobnosti po novi asfaltni cesti v letno gledališče Svoboda Grize... Foto: ZORAN PREMİK

NAŠ KRAJ

● KRVODAJALSKA AKCIJA V LOČAH

19. maja 1975 je bila v Ločah redna krvodajalska akcija, ki je zajela še kraje Žiče, Draža vas, Jernej in Špitalič in sicer za transfuzijsko postajo Celje. Kri je darovalo 86 krvodajalcev, med katerimi je bilo precej novih, predvsem mladih ljudi. Akcija je bila zelo dobro pripravljena, posebno če upoštevamo, da je to večina nezaposlen del prebivalstva.

Vsem darovalcem zahvala za darovano kri ob vabilu, da se še naprej v tako lepem številu udeležujejo krvodajalskih akcij. M. Š.

● RADEČE NA KOLESIH

TRIM akcija »VSI NA KOLO ZA ZDRAVO TELO« na Dan mladosti v Radečah je odlično uspela. To akcijo je v počastitev Dneva mladosti organizirala mladinska organizacija Radeče s pomočjo družbeno-političnih organizacij in športnega društva v Radečah.

Ob osmi uri se je pisana kolona 210 kolesarjev, od katerih je marsikdo imel svojega konjička okrašenega z zastavo, napotilo na 30 km dolgo pot do Sevnice in nazaj. V Sevnici je bila kontrolna postaja, kjer so kolesarjem potrdili njihove kartončke in se osvežili z oranžado.

Nazaj v Radeče so prišli vsi prijavljeni, kjer jih je zopet čakalo okrepčilo in seveda priznanje in značke. Organizator pa seveda ni pozabil na najstarejše in najmlajše udeležence akcije, kateri so dobili skromna darila. Poleg tega pa so razdelili še dvajset nagrad katere pa je bilo treba izrebrati.

Čilka Selevšek stara 74 let in Alojz Pinoza star 62 let, takole mislita o akciji? Oba sta dejala, da bi bilo potrebno še več tako množičnih akcij, da je bila ta dobro organizirana, da pa bi bila pot lahko še nekaj kilometrov daljša. Najmlajši udeleženec je bil Robi Pavlin star 6 let, ki je s svojim otroškim kolesom sam prevozil celih 30 kilometrov. Seveda ne smemo pozabiti vseh ostalih, ki so bili prav tako zadovoljni z uspešno akcijo in že sedaj sprašujejo kdaj se bomo spet lahko zbrali v takšnem ali še večjem številu.

Najbrž ne bodo razočarani, saj za 4. julij že pripravljajo novo še bolj množično akcijo. JURIJ MUSAR

● ŠTORE: GOSTOVANJE RAVENSKIH GLEDALIŠČNIKOV

V petek, 6. julija bo ob 20. uri Kulturno-prosvetno društvo Prežihov Voranc iz Raven na Koroškem uprizorilo v Kulturnem domu v Štoreh Lawrenceovo »Snaho«.

Snaha je igra, kjer se ne zgodi nič velikega: zanimiva zgodba iz rudarskega življenja, ki pa vendar prinaša veliko naravnega in pristnega v odnosih. Po majski premieri »Poroke ženitovanjskega goljufa« v izvedbi AG Železar Celje-Štore je torej v Štoreh po krajšem predahu spet zanimiva gledališka predstava, na katero vse ljubitelje Talije še posebej vabijo.

SPENDE VIDA

● VELENJSKI USTANOVNI ZBOR

Društvo zobozdravstvenih delavcev Slovenije prireja jutri v Velenju enodnevni strokovni seminar, ki je združen z ustanovnim zborom velenjske podružnice društva zobozdravstvenih delavcev.

● CELJE: DAN KRVODAJALCEV

Občinska organizacija Rdečega križa Celje je pripravila večeraj sprejem za krvodajalce — odlikovance. Zbrali so se v prostorih samopostrežne restavracije Gaberje, da bi počastili Dan krvodajalcev.

● LAŠKO: ZK BO DALA OCENO

Danes bo v Laškem seja občinske konference ZKS Laško. Osnovno gradivo, ki ga bodo na seji obravnavali, bo vsebina 4. seje CK ZKS. Ugotovili

bodo tudi, v koliki meri so bili izvršeni sklepi VI. seje, dne 20. decembra 1974. V zvezi z uresničevanjem ustave in gospodarske stabilizacije je občinska konferenca ZK Laško takrat sklenila, da morajo vse osnovne organizacije ZK v TOZD in sveti ZK na osnovi gradiva VI. seje zasnovati svojo nadaljnjo politično aktivnost. Osnovne organizacije ZK v TOZD so dolžne uskladiti in dopolniti stabilizacijske programe ter sproti analizirati realizacijo postavljenih nalog. Komunisti v IS skupščine občine in v vodstvu občinske skupščine so dolžni zagotoviti potrebno usklajenost in pospešeno akcijo. Komisije za družbenoekonomsko vprašanja in samoupravljanje pri občinski konferenci ZK Laško je dolžna sproti zasledovati, kako se sprejeta stališča in sklepi v posameznih TOZD in drugih sredinah uresničujejo.

Seji konference bo prisostvoval tudi sekretar izvršnega komiteja predsedstva CK ZKS tovariš Franc Setinec.

● ŽALEC: ZK O CELO-DNEVNI ŠOLI

V torek je bila v Klubu družbenih organizacij v Zalcu dvanaesta seja komiteja občinske konference Zveze komunistov. Na njej so spregovorili o organizacijskem in političnem pristopu in nalogah pri uveljavljanju celodnevne šole. Posebna točka dnevnega reda je veljala pripravam na sklepe šeste seje občinske konference Zveze komunistov v občini Zalec, v zvezi s tem pa so določili delovne skupine za pripravo izhodiščnih gradiv.

Ob koncu seje so obravnavali in potrdili še predlog regijskega družbenega dogovora o osnovah in merilih za določevanje osebnih dohodkov delegatov, voljenih in imenovanih funkcionarjev. JANEZ VEDENIK

● CELJE: ŽABE ZA GOLOVEC

Člani znanega plesnega orkestra »Zabe« v Celju so na svojem zadnjem sestanku sklenili prispevati za pospešeno gradnjo prireditvene hale v okviru družbenega centra pod Golovcem tisoč dinarjev.

Naj bo sklep članov plesnega orkestra »Zabe«, ki si zaslužijo javno priznanje, da s svojimi skromnimi sredstvi sodelujejo v veliki družbeni in solidarnostni akciji Celja, spodbuda tudi drugim takšnim in podobnim ansambлом, društvom in posameznikom, da prav tako prispevajo za čimprejšnjo zgraditev pomembnega objekta v mestu ob Savinji.

● SLOVENSKE KONJICE: TEKMOVANJE EKIP PRVE POMOČI

V počastitev jubilejnega leta Rdečega križa je občinski odbor RK Slovenske Konjice pripravil skupaj z oddelkom za ljudsko obrambo prvo občinsko tekmovanje ekip prve pomoči. Nastopilo je štirinajst ekip. Tekmovalci so se najprej pomerili v triazi, zatem v teoretičnem delu, nato pa še po trojkah pri praktičnem delu.

Zmagala je ekipa krajevne skupnosti Slovenske Konjice I. Tekmovanje je bilo dobro pripravljeno, ekipe pa so pokazale, da so usposobljene nuditi prvo pomoč v vseh morebitnih nesrečah, ki lahko zadenejo človeka v miru in vojni.

MŠ

VARNO ČEZ CESTO

OBISK V ST

RE

Steklar v Celju se u... med manjše delovne or... zacije, vendar je zaradi... cificnosti dela izredno isk... podjetje. Trenutno je v... klarju zaposlenih 75 de... cev, ki predvsem opravlj... terensko delo. Zaradi tega... tudi oteženo drugo d... kot razne dejavnosti in... dobn. Kljub temu so l... uspeli zelo razgibati rek... cijo svojih članov in so... dosegli tudi prve rezult... MILAN KOROŠEC skrb... rekreacijsko področje v... klarju: »Imamo redno... cijo za nogomet in vsako... deljo dopoldne igralj... Slednjega se redno udele... je 15 delavcev. Imamo... strelsko sekcijo ter letos... vič organizirano nastop... v TRIM športnih igrah... Za vse panoge nismo m... prijaviti ekip, ker nas je

Steklar v Celju se u... med manjše delovne or... zacije, vendar je zaradi... cificnosti dela izredno isk... podjetje. Trenutno je v... klarju zaposlenih 75 de... cev, ki predvsem opravlj... terensko delo. Zaradi tega... tudi oteženo drugo d... kot razne dejavnosti in... dobn. Kljub temu so l... uspeli zelo razgibati rek... cijo svojih članov in so... dosegli tudi prve rezult... MILAN KOROŠEC skrb... rekreacijsko področje v... klarju: »Imamo redno... cijo za nogomet in vsako... deljo dopoldne igralj... Slednjega se redno udele... je 15 delavcev. Imamo... strelsko sekcijo ter letos... vič organizirano nastop... v TRIM športnih igrah... Za vse panoge nismo m... prijaviti ekip, ker nas je

To so člani nogometne s... ciper, Milan Korošec, Iv... Cepin, Edvard Anderluh

VELENJE

PRO

V soboto, 24. maja j... v Velenju izvedeno II... publiško prvenstvo sred... šol na temo »Kaj veš o... metu«. Udeležilo se ga j... rinajst ekip iz vseh ko... Slovenije, kjer so na izb... conskih tekmovanjih s... tekmovalci osvojili prva... sta.

Kljub dežju, ki je orga... torju (komisiji za VP pr... Velenje) in tekmovalcev... vzročil veliko težav in s... je tekmovanje potekalo... moteno in po predvid... programu.

Tekmovalni dan se je... zgodaj dopoldne, ko je... ga povorka prometnih... ležencev krenila izpred... busne postaje po mest... OS Anton Aškerc, kjer je... otvoritvena svečanost i... koj nato pismeni pre... poznavanja cestno prom... predpisov.

Na otvoritvi so tek... cem in redkim obiskov... spregovorili predsednik... sveta VP Boris Čizmek... predsednik organizacij... odbora tekmovanja Jož... košek, predsednik OK... Velenje Slavko Volf in v... nu pokrovitelja, Drago... nik. Tekmovanju so... stvovali tudi drugi vidni

REACIJA!

...po, poleg tega pa nas, kot že omenil, pesti terensko delo. Sodelujemo tudi v drugih rekreacijskih akcijah, tako se je kolesarjenja na Celja udeležilo 13 naših članov.

Kakšno pa je razumevanje kolektivu za to dejavnost? Lahko rečem, da smo do vse, kar smo potrebovali, dobili smo si opremo. Savi ljudje realno gledajo na rekreacijo, saj se zavedajo, da je potrebna. So pa tudi samezniki, ki mislijo drugje, vendar so ti v manjšini. Pojavlja se problem obsejanja, saj smo razkropili po terenu. Večjih izboljšav ne moremo pričakovati, saj terensko delo nam bo ostalo.

»Res je, da poskušamo v kolektivu ustanoviti planinsko sekcijo. Prvi izlet smo že pripravili preko Starega gradu, Hudičevega grabna na Celjsko kočo, kjer smo pridobili nekaj manjših družabnih iger z žogo, pikadom itd. Udeležilo se ga je 16 delavcev. V soboto gremo na Smohor in Mrzlico, potem na Okrešelj, Robanov kot in Korosico, v jeseni pa se bomo podali na Triglav. Veliko je še takšnih predelov, ki jih je treba videti, poleg tega pa je planinstvo zdravo zaradi svežega zraka, razgibanja telesa, naravnih lepot in drugega. Upamo, da nam bo še letos uspelo sekcijo ustanoviti, s tem pa bi dodali še en kamenček v mozaik rekreacije v našem kolektivu.«

Kako pa je s planinsko sekcijo?

TONE VRABI

...klar. Stojijo od leve proti desni Anton Robič, Janko Kotanja, Jože Tržan in Vili Kač, čepijo Edvard Span, Vlado Mesarič.

ET V DEŽJU

ni in politični delavci večinske občine, predsednik Velenje Nestl Zgank, predsednik IS SO Velenje g. Franjo Kljun ter drugi. Tekmovanja pa so se udeležili kot gostje ali strokovni delavci tudi številni strojniki ali mentorji, ki se sodelujejo z vzgojo v prometu iz vseh krajev Slovenije. Prijetno popestritev tekmovalstva so predstavljali mladi kadeti, ki so s svojim stopom dopolnili program, disciplinirano in večje so korabljali svoja motorna klesa ter vzbudili občudovanje gledalcev.

Kljub dežju je bila izvedena še spretnostna vožnja na poligonu, kjer so tekmovalci pokazali, da znajo več ravnanja s svojimi motornimi konjički. Z ocenjevalno komisijo po mestnih ulicah je bilo tekmovanje zaključeno, razglasitev rezultatov pa je bila po kosilu v restavraciji. Največ točk (8305), prvo mesto in pokal je osvojila ekipa iz Krškega, drugo mesto s 3791 točkami in pokal ekipa iz Škofje Loke in tretje mesto s pokalom za 3786 točk ekipa iz Jesenic. Ostala mesta so se uvr-

stiale ekipe kot sledi: Nova Gorica, Kranj, Velenje I., Velenje II., Ajdovščina, Ljubljana III., Ljubljana I., Ljubljana IV., Kamnik, Ljubljana II. in Celje. Med posamezniki so bili najboljši Vojko Starovič iz Krškega, Jože Triplat iz Jesenic in Peter Rant iz Škofje Loke. Vsi tekmovalci so prejeli kot darila šleme.

JOŽE MIKLAVČ

GORENJE NAD ZREČAMI

PO SLEDOVH ŠOLSKE KRONIKE

V Gorenju so 1943. zažgali šolo. Pogorela je tudi vsa dokumentacija in šolska kronika, ki je bila verjetno vsa leta vestno pisana. To pravim zaradi tega, ker so se po vojni domačini potrudili in po pričevanjih starih ljudi obnovili nekatere zanimive dogodke iz zgodovine svojega kraja. Kronika, ki je zdaj pisana, je pričela pisati Korber Nančka (Ravnjakova), 1948. leta, takratna učiteljica pripravnica in upraviteljica. Takrat se je Gorenje še imenovalo Kunigunda na Pohorju. Kroniko je pozneje dopolnil Ludvik Pevec, šol. uprav. 1949/50 v Gorenju, tedanj. Kunigundi.

Prvi sledovi šolskega pouka segajo v leto 1850, ko so v kaplaniji poučevali kaplani otroke enkrat tedensko. Pozneje je nekaj let poučeval Vinko Uršič (zanimivo je to, da so že takrat v vsej kroniki pisali vsa imena pred priimkom. Op. D. M.) kot učitelj in organizator za plačo enega goldinarja za vsakega otroka. Od 1869. leta je bil pouk v kmečki hiši pri Jureku, tam je bil prvi učitelj Miha Ramšak z letno plačo 400 goldinarjev. Še v istem letu je bil njegov naslednik Jožef Močnik. Na njegovo pobudo in zaradi pomanjkanja prostorov je bilo sezidano prvo šolsko poslopje in ustanovljena enorazrednica. Leta 1902 so odprli novo zidano enonadstropno šolo z dvema učnima sobama.

Šolo je obiskoval tudi domačin Janez Koprivnik, ki je bil izredno nadarjen učenec. Od začetka na šoli ni pokazal svoje nadarjenosti, pa mu je tedanj. učitelj rekel: »Ti se ne boš naučil nikoli brati in pisati! No, v Mariboru je Janez Koprivnik postal profesor in napisal prve knjige pohorskim kmetom, predvsem prirodoslovne narave.

Tako je teklo življenje naprej, kakor pač teče v vsakem takim kraju. Uradovanje v šoli je bilo slovensko ali nemško, kakor so pač bili posamezni upravitelji zavedni. Čas je mineval in tudi v Gorenje je prišel Nemec s svojimi osvajaškimi načrti. Že prvo leto okupacije so izselili Martineke in Petre, bivajoče visoko na Planini. Martinek je bil tedaj star 70 let. Poleg Martinekov so bili izseljeni (v Srbijo) tudi drugi vaščani. Kot talci pa so bili ustreljeni Anton Mernik, Jurij Mernik, Franc Mernik in Jožef Kropelj.

Takoj po okupaciji je bila šola zaprta. Slovenski učitelji so ostali brez službe. Nemški učitelji so v glavnem učili telovadbo in petje. Učitelji so nekaj časa stanovali v šoli, pozneje pa so iz strahu pred partizani odhajali spat v Zreče. 1943. so partizani zažgali šolo, ker so se v njej nameravali namestiti nemški vojaki. Maja 1944 je prišla na Kunigundo Tomiščeva brigada, meseca junija pa Serčerjeva. Zreški mesar jih je naznanil in prišlo je do manjše bitke. Partizanske javke so bile pri Podveškem, Obrulu, Škrjancu (Kotnik), pri Karlu Hohlerju (Lajherju) in Vranjeku. Glavna »stanica« je bila pri Ostruhu. KNOO je bil pozneje pri Črešnjarju v Koroški vasi. Tam so imeli dva bunkerja, v njih pa pisarne. Oddaljene javke so bile blizu Peska, javka št. 13 in v Kotu javka št. 10. Najbližja partizanska bolnica je bila »Koštuta« na Planini. Njen komandant je bil Jožef Grom. (Prepisano iz kronike). Znanе so tudi partizanske tehnike na Pohorju. (Tehnika »Svoboda«). Ko je prišla težko pričakovana svoboda, so kresovi osvetljevali Pohorje. Po vojni je hodilo v šolo 73 otrok. Zanimivo je to, da je leta 1946 in 47 poučeval verouk v vseh oddelkih župnik Ferdinand Zgank. Združili so šolsko in javno knjižnico. Tako so imeli skupaj na voljo 60 knjig. Kulturno prosvetno delo v kraju je bilo od nekdanj bolj slabo. 8. maja 1954. leta je bil na Kunigundi zbor volivcev, ki je sklenil, da se v bodoče imenuje kraj Gorenje. Elektrifikacija je počasi napredovala, ker je prišlo do sporov med lastnikom gozda, gozdarjem in tedanjim DES-om. 1954. leta je bilo tudi prvo fluorografranje prebivalcev. 1959. je kulturno prosvetno društvo »Janez Koprivnik« spet začelo. Dramatska skupina je pripravila dve igri.

Se bi lahko naštevali dogodke iz kronike. Toda prostora je premalo, a dogodkov veliko, res zanimivih. V posebni rubriki bomo skušali osvetliti čase od leta 1800 dalje, ker bi bilo škoda, da bi ne vedeli zanje. Posebno domačini, pa tudi drugi, ki bi radi zvedeli kaj več o življenju ljudi s tega koščka naše ožje domovine.

DRAGO MEDVED

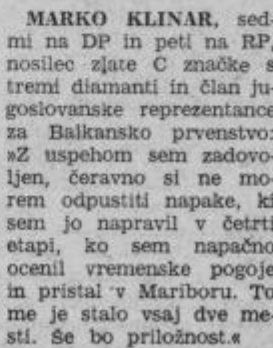
MALA ANKETA

CELJSKI IKARI

Dvajseto državno in trinajsto republiško prvenstvo v jadralnem letenju je za nami. V soboto so vsi jadralci zadnjič žalostni zri v nebo in pričakovali lepo vreme, da bi še enkrat, zadnjič, poleteli za točke. Za točke, ki prinašajo vizo za svetovno prvenstvo in mesto v državni reprezentanci, ki bo konec meseca nastopila v Čakovcu na Balkanskem prvenstvu. Med njimi je bilo tudi pet odličnih celjskih jadralcev. Dosegli so lep uspeh in prodor med najboljše. Kaj menijo o svojem uspehu in tekmovanju?

FRANC PEPERKO, tretji na DP in drugi na RP, nosilec zlate C značke s tremi diamanti: »Letim že od leta 1960. Škoda, da nam je nagajalo vreme, kajti drugače bi naši jadralci dosegli mnogo boljši rezultat. Celjani smo uspeh, kajti v reprezentanci za Finsko smo kar trije. Poleg mene je tu še trener Maks Arbajter in »tehnik« Crtomir Rojnik.«

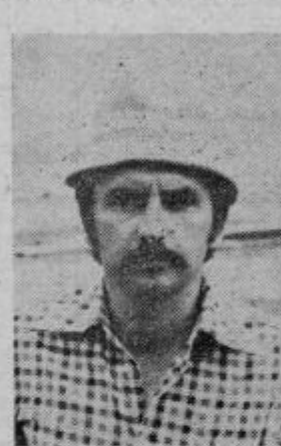
MARKO KLINAR, sedmi na DP in peti na RP, nosilec zlate C značke s tremi diamanti in član jugoslovanske reprezentance za Balkansko prvenstvo: »Z uspehom sem zadovoljen, čeravno si ne morem odpuščati napake, ki sem jo napravil v četrti etapi, ko sem napačno ocenil vremenske pogoje in pristal v Mariboru. To me je stalo vsaj dve mesti. Še bo priložnost.«

PETER KLINAR, dvajseti na DP in 16. na RP, nosilec zlate C značke z enim diamantom: »Dovolj je bilo, da si v eni etapi slabo štartal in že nisi mogel več popraviti spodrsijaja. Škoda, da nam je ponagajalo vreme. Enotni pa smo si, da potrebujemo vsi več tekmovanj. Vseeno kakšnih, samo da smo v borbi za točke v zraku. Takšna tekmovanja dajejo rutino in mlajši jadralci smo to najbolj izkusili.«

ROJNIK CRTOMIR, osmi na DP in šesti na RP, nosilec zlate C značke s tremi diamanti, potnik na Finsko: »Za boljši uspeh nam je primanjkovalo vsaj še nekaj nastopov. Posebno nad Gorenjsko nismo nič jadrali. Za še boljši rezultat pa je potrebno na državnem prvenstvu imeti dovolj predhodnih tekmovanj. Rutine nam primanjkuje. Tu bo potrebno v prihodnje napraviti korak naprej.«

VOJKO STAROVIČ, deveti na DP in osmi na RP, nosilec zlate C značke z enim diamantom, zmagovalec brzinskega preleta Celje — Ptuj — Celje: »V Sloveniji imamo v državnim prvenstvom vedno smolo. Vreme je nestabilno. Tako je bilo tudi tokrat. Vrtni red je realen. Med najboljšimi so trenutno tisti, ki največ vedo. Mladi moramo še dobiti rutino.«

Celjani so uspeli. Trije potujejo na Finsko, Marko Klinar in Vojko Starovič (rezerva) pa bosta sodelovala na Balkanskem prvenstvu. Vse to je nov znak za pravilno delo v celjskem aero klubu. In kaj nas še posebno veseli; Celjani so bili najbolj športni tekmovalci, ki so v prvem redu gledali na svoje jedrilice in zato niti trenutek niso na račun rezultatov tvegali z dvomljivimi poletji.

Tekst: JOŽE KUZMA
Foto: TONE TAVČAR

FESTIVALSKI ZAPIS

UGLAŠENA MLADA EVROPA

Od 29. maja do 1. junija je bil v Celju XI. Mladinski festival. Na odlično organizirani prireditvi je sodelovalo na zveznem tekmovanju kar 24 zborov, razdeljenih v tri skupine, v mednarodnem delu pa še zbori iz Nizozemske, Italije, Poljske, Litvanske SSR, ČSSR, Madžarske in Bolgarije. V skupini »A« sta bila najbolj ocenjena zbor **Osnovne šole »Dositej Obradović«** iz Niša in **Mladinski pevski zbor Maribor**, v skupini »B« je bil najkakovostnejši **Mešani mladinski pevski zbor celjske Gimnazije**, v skupini »C« — Dekliški zbori je dosegel srebrno plaketo **dekliški pevski zbor Pedagoškega šolskega centra iz Celja**. Izjemno zahtevna konkurenca je bila v mednarodnem tekmovanju, kjer nas je ponovno razveselil Mladinski pevski zbor iz Maribora, (skupina »A«). V nedeljo je bila po mestnih ulicah povorka, ki se je zvila na drsališče v Mestnem parku, kjer je bil množični koncert združenih pevskih zborov osnovnih šol celjske regije. Več kot tisočglavemu zboru je dirigiral **Pavle Bukovac**, slavnostni govornik je bil predsednik Glasbene mladine Slovenije **Miloš Poljanšek**. Z mednarodnim koncertom v nedeljo zvečer in podelitvijo festivalskih odličij, nagrad in diplom je bil zaključen XI. Mladinski pevski festival.

Mladinski pevski festival je povzročil pravo glasbeno gibanje na Slovenskem in tudi v Jugoslaviji. O tem nam govorno pričajo rezultati ankete, v kateri je sodelovalo kar 282 šol. V pripravah za festival je sodelovalo kar 284 enoglasnih otroških zborov z 11.293 pevci, 104 dvoglasni zbori s 4.639 pevci in 220 mladinskih pevskih zborov s 13.825 pevci. Na šolah, ki niso vrnile izpolnjenih anketnih listov je delalo vsaj še 60 zborov, v srednjih šolah pa okoli 30 pomurcijskih zborov z okoli 8.000 pevci. Skupno je prepevalo 700 zborov s preko 37.000 pevci.

Posebno razveseljiv je razrast eno in dvoglasnih otroških zborov, ki nam obeta ob skrbni zborovski vzgoji, ko bodo prehajali pevti eno in dvoglasnih zborov v triglasne mladinske zборе, tudi velik kakovostni dvig mladinskega zborovskega petja. Tako organizirano zborovsko petje je prava pevška šola, ki bo vzgajala resnične ljubitelje vokalno glasbene umetnosti.

Zahvaljujoč izvajanjem večine zborov je festival

obnovil raven, ki jo je imel; petje, ki smo ga slišali, je dejal predsednik zvezne žirije dirigent **Marko Munih** iz Ljubljane, potrjuje, da smo na pravi poti in torej kaže, da se bo kvaliteta mladinskega zborovskega petja še naprej dvigala. Posebej je omenil kakovost Mladinskega mešanega zbora celjske Gimnazije — zbor je izredno napredoval, na kakovostni lestvici za cel korak višje. Resnično laskavo priznanje!

CELJE POJE IN LJUBI PETJE

Uvodni slavnostni koncert so pripravili štirje domači zbori: Otroški pevski zbor I. Osnovne šole pod vodstvom Jožice Soko, Mladinski pevski zbor Osnovne šole I. Celjske čete pod taktirko Dragice Zvarove, Dekliški pevski zbor Pedagoškega šolskega centra z zborovodjem Vidom Marcenom in Mladinski mešani pevski zbor Gimnazije Celje pod vodstvom Cirila Verčiča.

Razporeženje v svečano okrašeni dvorani celjskega narodnega doma je bilo resnično veličastno (skupščina Občine Celje

se je resnično potrudila z okrasitvijo dvorane in pročelja!). Nabito polna dvorana je bila vsa v pričakovanju.

Nekaj minut po pol osmi je stopila pred mikrofona napovedovalka **Ivica Burnikova**, ki podobno kot čakajoči pevci ni mogla skriti rahlega razburjenja. Na govorniški oder je povabila predsednika IS Skupščine občine Celje **Marjana Ašiča**, ki je poleg drugega izrekel vsem gostom prisrčno dobrodošlico, nastopajočim pa zaželel čim lepši uspeh. Že ta večer nam je dal slutiti, da se nam obeta lep kulturni dogodek. Žal smo morali prvi večer poslušati, poleg lepega petja še četrtkov večer domačih viž in napevov (mikrofon je potegnil valove lokalne radijske postaje). Pevci in zborovodje se niso zmedli, dostojno so odpeli ves program do konca, občutljiva ušesa izbranega občinstva pa so se venomer obračala proti nevšečnemu zvočniku. Ta dogodek nam daje ponovno v premislek dejstvo, da Celje potrebuje dobro ozvočenje.

Ob deseti uri naslednjega dne se je začelo zvez-

FESTIVALSKI PEL - MEL

Celjani niso štedili svojih dlani! Pokazali so se kot izredni poznavalci kakovosti. Najbolj so jih ogreli mladi Bolgari. Že po tekmovalnem delu nastopa so morali dodati nekaj pesmi. Dirigentka **Lilijana Bončeva-Bočeva** — je bila presrečna in se je dostojanstveno zahvaljevala za vnetim dodajanjem novih pesmi.

Najbolj simpatična je bila zasluzna umetnica Litvanske SSR **Lucija Palinauskaitė**. Bila je v središču pozornosti tudi med predstavniki sedme sile. Kljub temu je bila skromna in nadvse srečna in ni mogla prehvaliti Celja, njegovega občinstva ter organizatorjev, ki so ji pomagali na vsakem koraku.

Prof Egon Kunej — vrhovni direktor štaba — je dokazal, da ima zelo dobre živce. Bil je ves čas nasmejan — roka se mu je le nekoliko tresla ob čitanju rezultatov, pa še to je bil občutek odgovornosti.

Tudi celjski prevajalci so imeli veliko dela. Med njimi je bil za poljski jezik določen tudi prof. **Anton Aškerc**. Imenoval jih je kar moji Poljaki. Le za trenutek jih je spustil izpred oči, pa je bil ves v skrbeh — morda mu bodo to zamerili.

Jurče Vreže, kot se za očeta festivala spodobí, ni vzdržal v Radencih. Moral je »pobegniti in si ogledati svoje dolgoletne ljubljence. Bil je tako navdušen, da je pozabil na svoj srčni infarkt.

no tekmovanje mladinskih pevskih zborov v skupini »A«. Vse zbere je ocenjevala zvezna glasbena žirija v sestavi: **Marko Munih**, dirigent, Ljubljana; **Boris Crnogubov**, profesor in dirigent, Pančevo; **Miran Hasl**, profesor in ravnatelj centra za glasbeno vzgojo iz Kopra; **Draga Supljevska**, profesor in dirigent iz Skopja; **Marijan Zuber**, profesor in dirigent iz Varaždina. Vseh 24 zborov si je zaslužilo udeležbo na tem renomiranem pregledu pevskih dosežkov. Najvišje število točk so v skupini »A« zbrali pevci iz Niša in Maribora (95 točk od 100 možnih!), v skupini »B« je nastopilo 8 zborov (tu je bil »zlat« naš gimnazijski zbor z 91 točkami!), v skupini »C« pa sta nastopila samo dva dekliška pevška zbora: Pedagoškega šolskega centra iz Celja (85 točk in srebrna plaketa!) in Dekliški pevski zbor Gimnazije Velenje (82 točk in bronasta plaketa). V celjsko zbirko plaket je prispeval svoj delež tudi Mladinski pevski zbor I. Osnovne šole pod vodstvom Jožice Soko (83 točk in bronasta medalja!).

PESEM IZ VSE EVROPE

Sobota je minila v znamenju inozemskih zborov. Vokalno muziciranje prav gotovo najboljših zborov iz Evrope nam je prikazalo sam vrh dosežkov. Edini zbor, ki je nekoliko razočaral je bil tržaški »I piccoli cantori della città di Trieste«; vsi drugi so se med sabo le malo razlikovali — tudi po številu doseženih točk.

Uvrstitev izhaja iz ocen, ki jih je zborom prisodila mednarodna glasbena žirija: **Egon Kunej**, pedagoški svetnik — Celje; **Peter Eben**, skladatelj in dirigent — ČSSR; **György dr. Mihalka**, dirigent, Madžarska, **Edwin Villiger**, profesor — Švica; **Borivoje Popović**, profesor — Beograd.

● **MPZ Maribor** — 98 točk, zlata medalja. To lahko zapišemo z velikimi črkami, kajti **Branko Rajšter** je bil resnično nenadkriljiv, čeprav se je točkovni dosežek od drugouvrščenega zbora razlikoval samo za 0,44 točke.

Nedelja je bila doživljaj za vse pevce, za Celjane, ki so prišli na ulice ali v park in za vse glasbene pedagoge. Z množičnim nastopom (več kot 1000 pevcev iz osnovnih šol celjske regije!) pod dirigentskim vodstvom **Pavla Bukovca** so skupno proslavili 30. obletnico osvoboditve in efektivno zaključili mesec mladosti. Ob tem velja zapisati tudi to, da se je srečanje v parku prelevilo v spontano rajanje, ki sicer ni bilo v načrtu in »režijskem konceptu«. To rajanje ob spremljavi pihalnega orkestra Zelezarne Štore je postavilo trditve, da pesem ne pozna meja, piko na i. Prisotni so s solzami v očeh gledali mladež, ki se ni zmedla za jezikovne razlike, za dosežene rezultate v konkurenci in vse drugo, temveč je dala duška svoji mladosti. Resnično: mlada Evropa je zaplesala in zapela pod isto melodijo.

Popoldanski in večerni del sta minila v znamenju koncertiranja inozemskih zborov — zvečer pa so razdelili odličja in nagrade. Festivala je bilo formalno konec, rajanje — petje je odmevalo še pozno v noč in drugi dan, ko so se poslavljali zadnji zbori.

V jeku dogodkov ne moremo dati končne ocene o festivalu — to bo prinesel čas. Zapišemo pa lahko, da je prireditev opravila zaupanje Zajednice jugoslovenskih umjetniških festivala, ki ga je uvrstila med osrednje naše festivale. Z mednarodno udeležbo pa je ponesel sloves po vsej Evropi. To so potrdili vsi prisotni dirigenti.

STEFAN ŽVIZEJ

MLADI IN FILM

POMENKI V VLAKU

Na prvi osnovni šoli v Celju že več let deluje filmski krožek, ki ga uspešno vodi tovarišica **Majda Umnikova**. Pred kratkim so obiskali tudi Ljubljano, kjer so si ogledali Vibine studie, potem pa so se odpeljali tja proti Primorski, kjer snema režiser **Milan Ljubič** nov slovenski film »Med strahom in dolžnostjo«. S sabo so povabili tudi nas, in tako je nastal tale zapis o pogovorih.

Zgodaj zjutraj smo se dobili na celjski železniški postaji. V Ljubljano je »srajžalo« devet mladih in navdušenih ljubiteljev filma, z njimi pa je bila tudi prizadevna tovarišica Majda Umnikova. Naš pogovor o njihovem delu pa se je odvijal v glavnem na vlaku.

»Osnovni namen delovanja našega krožka je ta, da mladega človeka skušamo navdušiti za filmsko umetnost. Se pravi, da bo znal izbirati med dobrimi filmi in tako imenovano filmsko plažo. Seveda pa tu in tam posnamemo tudi kakšen kratki film. Mladi se tako seznanijo tudi s filmsko tehniko.« pripoveduje Majda Umnikova.

— **Kako je s filmsko vzgojo na naših šolah?** Vemo, da je ta vključena v učni načrt pri slovenskem jeziku?

»To je res. Vendar je ta učni načrt zaenkrat še nekoliko neprimeren, lahko bi rekla neokreten. V učnem načrtu točno piše, kdaj je treba obravnavati določen film. Tu pa nasianejo težave, kje dobiti nekaj let star film istočasno na vse šole v Sloveniji. Mislim, da bo treba učni načrt za filmsko vzgojo temeljito spremeniti.«

— **Kdo vse obiskuje vaš krožek na šoli?**

»Prejšnja leta sem delala v glavnem z učenci iz višjih razredov. Ker pa učenci, na primer iz osmega razreda, po enem letu zapustijo šolo, sem se letos odločila, da začnem s petimi razredi. Mislim, da sem naredila prav, saj bodo lahko, dokler ne zapustijo šole, marsikaj pridobili. Moram pa priznati, da ima ravnatelj za naše delo izredno veliko razumevanja in nam pomaga kjerkoli lahko. To naše delo olajšuje, pa tudi otroci krožek bolj z veseljem obiskujejo, ko vidijo, da znajo njihovo delo

da ne moremo napraviti filma, ki bi bil zares dobra komedija. Ne gre mi namreč v glavo, zakaj lahko naši bratje delajo filme, ob katerih se lahko sprostiš, mi pa vse zavijamo v neke psihološke tančice, tako da se pojavlja vprašanje, kaj imajo gledalci od vsega tega.«

Zdenetova sošolka Barbara NOVAK pa je pripovedovala o tem, da po njenem mnenju slovenski filmi že nekaj let nimajo pravega uspeha in se ji zdi, da slovenski filmarji sploh sami pri sebi ne vedo, ali naj snemajo dobre ali pa komercialne filme.

— **Ali komercialni film ne more biti dober film, Barbara?**

»Ne, to ni nujno, mislim pa, da je oboje težko uskladiti. Zame je komercialni film na primer »Pomladni veter«, ker ima lahko vsebinsko, ob kateri se človek sprosti, dober film pa je vsaj zame, tak, ki je težji za razumevanje, ki ima poleg vsebine, še neko globlje sporočilo, o katerem naj bi ljudje razmišljali. Mislim, da gledalci, ki se namenijo gledat filmsko predstavo, ne bi smeli biti zadovoljni samo z zgodbo, ki se dogaja v nekem filmu.«

Mladi filmarji pa so zapuili tudi /to, da so letos dolg film z naslovom »Pusta« in ga poslali na tekmovanje v Novo Gorico, ki bo desetega junija. Ze to, da so ta njihov barvni film uvrstili v tekmovalni del festivala, se jim zdi velik uspeh. Pri snemanju in kasnejši obdelavi filma so sodelovali v glavnem učenci iz petega razreda. Seveda smo se z njimi pogovarjali o tem, kako je potekalo njihovo delo.

● **NATASA CREPINSEK:** »Jaz sem za ta naš film napisala scenarij. Ideja se mi je porodila v pustnem času.

Natasa Crepinsek

filmu sem delal skoraj vse. Bil sem kinooperater, snemalec pa tudi igralec. Ne vem, kaj od tega sem najraje delal. Ne morem se odločiti. Rad pa bi povedal še to, da k filmskemu krožku zelo rad hodim tudi zaradi tovarišice, s katero se dobro razumemo in jo imamo radi.«

● **MATJAZ LOKOVSEK:** »Jaz sem bil filmski snemalec. Kljub temu, da je bilo delo naporno, pa smo bili ob koncu, ko je bil film izgotovljen vsi veseli, da je tako dobro izpadel. Film govori o tem, kako si v pustnem času dva prijatelja ogledujeta izložbo z maskami, ker pa so te predrage, odideta na podstrešje in iščeta, kaj bi bilo uporabno. Ne moreta in ne moreta se odločiti, vse dokler pustni dan ne mine, takrat pa je že prepozno.«

Ko smo prispeli v Ljubljano, smo si najprej ogledali Vibine studie in vsi mladi filmski ljubitelji so bili nad tem, kar so videli nadvse navdušeni. Kdo ve, kaj vse se jim je ob ogledovanju motalo po njihovih glavah? Po-

Matjaz Lokovsek

PRIZADEVNI V MATKAH

V prijazni vasi Matke, ki jo na vzhodu omejuje Hom, na jugu Mrzlica in na zahodu Boljava, živi kakih dvesto ljudi, ki se v glavnem ukvarjajo s kmetijstvom. Mnogi se vozijo na delo v Prebold, Sempeter in Zalec. V Matkah živijo tudi prizadevni gasilci, ki se ne ukvarjajo kot bi kdo mislil, samo z gasilsko dejavnostjo. So tudi glavni nosilci kulture v kraju. Tako so že večkrat pripravili igre, s katerimi so potem gostovali po raznih krajih Savinjske doline. Gasilci skrbijo tudi za napredek svojega kraja. Sodelujejo pri raznih akcijah v kraju in sploh za družbeno življenje v Matkah.

Za svoje delo so prejeli že precej priznanj, kot sami pravijo, pa jim največ pomeni priznanje iz leta 1973, ko so dobili pohvalo kot najbolj delovno tovrstno društvo v žalski občini.

JANEZ VEDENIK

STOLETNICA PESNIKOVE SMRTI

Sto let je minilo od smrti duhovnika in pesnika Valentina Orožna, ki je pokopan v Radmirju, čeprav je po rodu Sentjurčan. Kot zaveden Slovenec je ljubil slovensko pesem, nekaj pa jih je tudi skomponiral, med njimi so tudi take, ki so že ponorodele (Kje so moje rožice, Lastovki v slovo, Snega za to leto slovo je že vzel). Izšla je tudi drobna knjižica pesmi, ki še niso tonile v pozabo.

FRANC ZALESNIK, iz Florjan

KRVODAJALCI

Krvodajalska akcija bo v Sentjurju potekala dva dni — 9. in 10. junija, prijave pa sprejema občinski odbor Rdečega križa.

Roman Sumak

oeniti tudi odrasli. Rada pa bi povedala tudi to, da imajo za naše delo precej razumevanja pri Foto-kinu društvu Ljudske tehnike EMO Celje.«

Seveda pa smo se na našem potovanju pogovarjali tudi z mladimi filmarji. Prvi sogovornik je bil učenec osmega razreda **ZDENKO OROZIM**, ki nam je pripovedoval o tem, kako je bilo,

»ko so jih meseca marca, v okviru Tedna domačega filma, obiskali filmski delavci.« Najbolj nas je takrat zanimalo, kako se snemajo filmi, kakšni so načini snemanja. Nekatera vprašanja so se navezovala tudi na vsebino filmov, o tem, kako filme prirejajo preko romanov, spraševali pa smo seveda še nešteto drugih stvari. Jaz na primer sem filmske delavce vprašal, če smo Slovenci res tako mrtev narod,

Zdenko Orozim

Najprej sem si izmislila okvirno zgodbo, potem pa sem se lotila pisanja scenarija. Priznam, da sem ga morala večkrat spreminjati in da je na koncu bil kar precej drugačen, kot na začetku. Seje sedaj sem spoznala, koliko dela in truda je potrebno za to, da posnamejo filmski delavci nek film. Spoštujem njihovo delo.«

● **ROMAN SUMAK:** »Obiskujem peti razred, pri našem filmu pa sem delal kot filmski monter. Moje delo je, da lepim filme, jih režem, pa spet sestavljam. Delo je zelo naporno in zahteva ogromno potrpljenja, časa in natančnosti. Sedaj pa, ko smo dobili novo montažno mizico, je delo malo lažje. Nad svojim delom sem navdušen, rad opravljam to delo in mislim, da bi si to lahko izbral tudi za poklic.«

● **TOMAZ SULGER:** »Pri

Tomaž Sugler

tem smo se z avtobusom odpeljali, da bi videli, kako poteka snemanje velike filmske ekipe na terenu, ker pa je bilo slabo vreme, avtobus ni mogel pripeljati mladih radovednežev do kraja snemanja. Njihovo razočaranje so potem potolažili v Ljubljani, ko so jim prikazali nov slovenski film »Čudoviti prabi. Bili so navdušeni in vsi po vrsti so zatrjevali, da si bodo film ogledali še takrat, ko bo v Celju.

JANEZ VEDENIK

● Samo v

STOP

10 TV programov

Komisija za medsebojna razmerja Delovne organizacije

FOTOLIK CELJE

razpisuje

za leto 1975/76 sledeča prosta UCNA MESTA:

- v enoti Trgovina
1 učenec za poklic prodajalca
- v enoti Atelje
1 učenec za poklic fotografa
- v enoti Tiskarna
1 učenec za poklic ročnega stavca
1 učenec za poklic knjigotiskarja

Vloge sprejema komisija za medsebojna razmerja do 15. VI. 1975.

MARIJA REKA

ODKRITA

Ko so pred dvema letoma preboldski mladinci začeli z obnovo starega šolskega prostora v planinski dom, niso niti slutili, da bo v Dom pod Reško planino postal priljubljena izletniška točka za množico ljudi, ki se po napornem tednu radi podajajo v hribe. Samo lani je dom obiskalo več kot pet tisoč obiskovalcev, kar je brez dvoma izredna številka. Zaradi izrednega obiska je dom odprt sedaj kar tri dni v tednu, in to v petek, soboto in nedeljo.

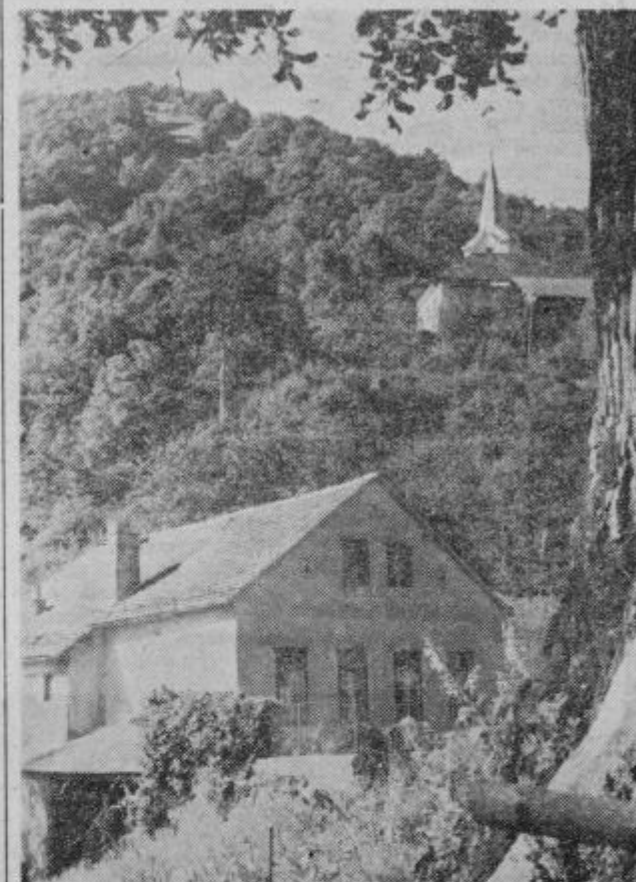
S planinskim domom pa je bil rešen še en problem. Partizanska Marija Reka je končno dobila svojo cesto in tako so kmetje bolje povezani z dolino, obilica turistov, ki zahaja v to idilično okolje,

pa se lahko pri kmetih oskrbijo z domačimi specialitetami, kar pa spet pomeni za kmete določen zaslužek. Marsikdo je že začel razmišljati o kmečkem turizmu.

Pa še napotek za tiste, ki bi radi obiskali dom pod Reško planino. Do doma se lahko pripeljete z avtomobilom, po cesti, ki vodi iz Prebolca, proti Trbovljam. Sedem kilometrov iz Prebolca, na desni strani, vas opozarja velika tabla, kod se pride do doma. Seveda pa je prijetnejša pot brez avtomobila. Iz Prebolca do doma je dobro uro in pol hoda, pot pa ni naporna.

Dobimo se torej pod Reško planino!

JANEZ VEDENIK

PREBOLD: V NABIRALNO AKCIJO

Pred dnevi je bila v Preboldu volilna konferenca Krajevne organizacije Socialistične zveze delovnih ljudi. Za novega predsednika Krajevne konference je bil izvoljen Franc Vidmar, sekretar pa bo odslej Avgust Dobriha.

Ob koncu so delegate krajevne konference v Preboldu seznanili še s podatkom, da sredstva za novo šolo, ki so trenutno na razpolago, ne bodo zadostovala, zato bo potrebno zbrati še dodatnih petdeset milijonov starih dinarjev. Sredstva naj bi prispevali krajanji in pa delovne organizacije na področju Prebolca.

Ker so se krajanji še vedno izkazali, kadar je šlo za razvoj njihovega kraja, smo lahko prepričani, da bodo tudi tokrat radi priskočili na pomoč.

JANEZ VEDENIK

VAŠ PROBLEM

KJE IN KDAJ SEJEM OBRTI?

Problem je aktualen. Na vsak način pa tak, da mora dobiti svoj odgovor že v kratkem. Gre za sejem obrti, ki se je znašel v nič kaj zavidljivem položaju zlasti ob novici, da so dela pri gradnji prireditvene hale v okviru družbenega centra pod Golovcem v takšni zamudi, da ni moč računati, da bi bil osmi sejem obrti od 26. septembra do 5. oktobra letos pod to streho.

»S pripravami na letošnji sejem obrti smo tudi sicer v zamudi, ker tudi ob načrtih, da bo sejem v hali pod Golovcem, še ni bilo rešenih nekaj vprašanj,« je povedala direktorica poslovnega združenja Formator, Majda Trogar, in nadaljevala:

»Tako, ko smo zvedeli za zamudo pri gradnji hale pod Golovcem, smo se obrnili na atletsko društvo Kladivar in se pozanimali, kako je z možnostjo, da bi bila tudi letošnja obrtna sejemska prireditev na atletskem stadionu. Lahko, so nam rekli, samo ne v vašem predvidenem času, kajti prav ob zaključku sejma bo v Celju ekipno prvenstvo Jugoslavije v atletiki, torej prireditve, katere se je Kladivar vsa leta nazaj odpovedoval edinole zaradi sejma. Čeprav to bržčas ni končna odločitev, moramo nanjo vendarle računati.

Kako bomo rešili vprašnje, trenutno ne morem reči. Na vsak način se bosta že te dni sestala izvršilni in organizacijski odbor ter proučila položaj. Na tapeti bodo najbrž tudi nekatere variante, da bi bil sejem nekoliko prej, samo v drugi polovici septembra. To pa je tudi čas zagrebškega jesenskega velesajma in kot mi je znano, tudi sejma v Kranju. Seveda bo treba v tej zvezi pogledati, če je možno pripraviti letošnji sejem kje drugje v Celju in podobno. Na vsak način je neizpodbitno, da se bomo v juniju, torej v času, ko smo imeli prejšnja leta že v glavnem zaključene prijave za sejem, šele ukvarjali z vprašanjem, kje in kdaj bo. Ne glede na ta nič kaj prijeten položaj, sem prepričana, da bomo vprašanje ugodno rešili.«

DOBROVLJE

LEPO BREZNO

Pred kratkim so se preboldski jamarji podali na Dobrovlje. Odšli so na dnevno raziskovanje tamkajšnjega brezna.

Že lansko jesen so odkrili vhod, ki ni obeta nič posebnega. Toda, zdaj so bili že po prvem spustu neverjetno presenečeni. Komaj pet metrov vhodno brezno se je namreč nadaljevalo in kazalo je, da bo precej globoko. Številnim jamskim objektom se je pridružil nov, neoskrnjen in zato toliko bolj skrivnosten. Zelja po raziskavi skrivnostnega podzemlja se je seveda stopnjevala.

Brezno tehnično ni preveč zahtevno, saj se ga je dalo premagovati skoraj brez tehničnih pripomočkov kot so vrvi, lestvice, klini, sponke in drugi. Sicer pa je bilo prodiranje zaradi številnih pasaj, zavrtih kaminov in manjših vertikalnih odsekov težavno.

Sestnajstčlanska skupina, razdeljena v tri ekipe, je v določenem časovnem presledku zapustila površje in začela z raziskovanjem. Raziskovanje številnih stranskih rogov, višje ležečih etaž, merjenje in risanje skic je

vzelo veliko časa. Akcija je bila sicer zelo dobro pripravljena in je vključevala tudi bivakiranje. Nepotešljiva raziskovalna žilica pa jamarjem ni dala miru. Gnala jih je naprej v globino. Vsak meter nadaljne poti je pomenil novo zadovoljstvo. Ob nenehni zaposlitvi so ure hitro minevale. In končno po izrednih naporih — počitek.

Po nekaj urah spanja so nadaljevali z raziskovalnim delom. Prodirali so skozi ozke pasaje, ki so dajale videz, da se bo brezno vsak hip končalo. Toda nova presenečenja in novi veliki prostori. Upanje po velikih globinah je ponovno zaživeło. Po

ločitvi merilske in raziskovalne ekipe so hoteli doznati, kako se brezno še nadaljuje. Po vrnitvi raziskovalne ekipe pa je bilo na dlaní, da tudi s to akcijo ne bo moč brezna raziskovati do konca. Vso opremo, ki so jo imeli na voljo, so že porabili. In v trenutku, ko so bili morda pred koncem, so zastali. Pot jim je prestreglo okrog 20 m globoko brezno. Kljub temu je merilska ekipa opravila svoje in izmerila brezno do mesta, kjer se je obrnila raziskovalna ekipa.

Vrnitev je bilo dolga. Po 22 urah raziskovalnega dela v večni temi so vsi udeleženci odprave stopili iz obema podzemlja.

Preboldski jamarji so tudi to delo uspešno opravili, saj so z globino 250 m dosegli drugi največji klubski uspeh, hkrati pa plasirali brezno na slovenski globinski lestvici na solidno mesto. Zavedajo se, da bodo z nadaljnjo raziskavo dosegli večji uspeh, saj kraške Dobrovlje skrivajo v nederjih podzemlja še veliko neznanega.

DARKO NARAGLAV

BOČNA: 70 LET PETJA

V soboto, sedmega junija ob 20. uri bo v prosvetnem domu v Bočni slavnostni koncert ob počastitvi 70-letnice zborovskega petja. Na svečani prireditvi bosta nastopila moški in ženski pevski zbor, ki tudi sicer že več let uspešno nastopata na vseh večjih prireditvah in revijah v Mozirski občini in izven nje.

Ob tej priliki bodo podelili priznanja in pohvale najstarejšim in najzaslužnejšim članom pevskih zborov.

Program slovesnosti bo obsegal slavnostni koncert pevskih zborov, slavnostni govor, kroniko in podelitev priznanj.

Tako bosta oba pevska zbora, ki delujeta v okviru prosvetnega društva prispevala k spodobnemu obeležju častne obletnice in h krepitvi pristne slovenske pesmi in kulture, ki se v Bočni kljub težkim pogojem še dobro drži. Omeni mo lahko, da sta oba zbora na gostovanjih in v domači občini prejela veliko priznanj, leta 1972 celo občinsko priznanje OF s srebrno značko

JOZE MIKLAVC

REKLI SO

MAKS ARBAJTER

Se zadnjič je skupaj s komisijo v soboto s skrbjo zrl v nebo. Lepega vremena ni bilo. Preko trideset jedrilc se je zvrstilo po zelenem letališču Levec. Čakali so na zadnji polet za točke državnega prvenstva. Toda nad Slovenijo ni bilo moč jadrati. Vremenska poročila so bila negativna. In prišla je odločitev. Letošnjega državnega prvenstva je konec. Vodeči tekmovalci so bili zadovoljni, slabše uvrščeni so iskali še priložnost za popravek. Toda priložnosti ni bilo več!

Večja tekmovalca, član komisije in zvezni trener naših najboljših jadrancev, ki potujejo v soboto na Finsko, Maks Arbajter, stara grča našega jadranja, nam je dejal:

»Imamo izredno smolo z vremenom. Ne vem kaj bi dal, da bi lahko mlade fante spustil v smer Gorenjske. Tam morajo vsi tekmovalci pokazati pravo vrednost. Toda stalni zapadni veter nam tega ni omogočil. To je edini »spodrsilaj« letošnjega prvenstva. Sicer pa smo lahko zadovoljni. Celjani imamo kar četverico med najboljšimi desetimi. Več mladi niso mogli doseči. Zadovoljen sem z njimi, kakor tudi z vsemi ostalimi, kot so Peter Karner, Franc Gajšek in ostali jadranci, ki so pomagali vse te dni. Hvala jim, pridali so svoj delež k uspešnejšemu zaključku prvenstva.« J. KUZMA

VESELA DEKLETA

»Vesela dekleta izpod Pohorja« so doma iz Gorenja nad Zrečami. Veliko nastopajo, dekleta so bila že v Gradcu, na Bledu, v Slovenski Bistrici, nastopala so tudi na poletnih prireditvah v Ločah — samo v Gorenju, kjer so sicer doma, jih vaščani še niso slišali. In ko smo bili na letnem uredništvu v tej mali vasi pod Roglo so dekleta obljubila, da bodo v kratkem pripravile koncert tudi doma. Bodo obljubo izpolnile?

Foto: D. MEDVED

PET MINUT Z DUŠANOM AGREŽEM

ŠAH JE VEČ KOT KONJIČEK

Je dijak četrtega »a« razreda celjske gimnazije. Primeren učenec je najboljši celjski mladinski šahovski predstavnik. Tudi letos je osvojil prvo mesto pred Edvardom Planincem. Kako lahko usklajuje svoje učenje in šah, ter kdaj in kako dolgo že vadi in igra?

»Prvič sem sedel za šahovnico ko mi je bilo sedem let. Se dobro vem, da sem takrat hodil v prvi razred. In od takrat pa vse do danes mi je šah stalni spremljevalec. V začetku mi je bil le igra. Igra med soigralci in prijatelji. Ko sem z 12 le-

ti osvojil naslov pionirskega prvaka med učenci osnovnih šol sem se mu predal z večjo vnemo in voljo. Sledili so prvi uspehi. Leta 1973 si delimo naslov prvaka Celja Planinc, Naglav, Koštomaj in jaz. Naslednje leto smo ponovno trije. Bilo je to lantsko leto. Z enakim številom točk kot sta jih zbrala Planinc in Špiljar sem prvi. Letos pa sem uspel sam osvojiti prvo mesto. To je lep uspeh.«

Kaj pa republiško prvenstvo?

»Republiško prvenstvo je letos 29. junija. In ravno v

tistem času bom polagal zrelostni izpit na gimnaziji. Sledi maturantski izlet in zadnji skupni sestanek s sošolci. To me sedaj razdvaja. Vse kaže, da zato ne bom sodeloval na republiškem prven-

stvu, pa čeravno s tem izgubljam možnost, da bi se ob dobri uvrstitvi uvrstil v republiško reprezentanco in sodeloval na mednarodnem turnirju v Milanu, Škoda!«

»Prihodnje leto greš v Ljubljano na študij. Si si že izbral bodoči poklic in ali bo to prelomnica pri tvojem šahovskem delu?

»Vpisati se nameravam na elektrotehniko. Šaha ne bom pustil. Kajti za mene šah ni več hobi, temveč sestavni del mojega življenja. Igra na 64 poljih me sprošča in dopolnjuje. Kajti moj hobi sta fotografija in planinstvo.

JUGOBANKA

odslaj lahko tudi s hranilnimi knjižicami jugobanke sedež ljubljana
 vlagate in dvigate prihranila na vsah pošlah v sr sloveniji

JUGOBANKA

VESELI „DRENOVCI“

To je nov domači zabavni ansambel iz Rečice ob Savinji, ki pa zadnje čase vedno bolj stopa iz anonimnosti, še posebno zaradi velike plošče, ki jo je pred kratkim posnel. Priljubljenost, predvsem v Zgornji Savinjski dolini, ni naključna, saj so to domači fantje, ki prepevajo o Raduhi, Ojstrici, o Logarski dolini, skratka o lepih stvarih, ki jih tam ni malo.

Vodja ansambla in tudi pisec vseh skladb je Darko Atelšek, ki igra diatonično harmoniko. Njegov brat Ferdinand igra klarinet, Franc Senica trobento, Ivan Venek kitaro, bas pa Jože Zupane, ki je drugače glasbenik na

RTV Ljubljana in je veliko pripomogel, da je ansambel uspel. Pevci so: Alojz Potočnik, Jože Potočnik in Franc Podlesnik.

Tistim ljubiteljem domače zabavne glasbe, ki Veselih Drenovcev še niso slišali, sporočamo, da jih bodo kaj kmalu lahko poslušali v svojem kraju, saj pripravljajo vsak teden koncertne turneje. Začeli so po krajih v Zgornji Savinjski dolini, namen pa imajo prepotovati vso Slovenijo. V načrtu imajo tudi snemanje nove velike plošče, pri čemer upajo, da jim bo tudi tokrat veliko pomagal producent RTV Beograd, Boris Kovačič. V kratkem pa

bodo v prodaji tudi kasete, posnete z melodijami Veselih Drenovcev.

R. V.

**SPREMLJAJTE
TV
PROGRAM
Z REVIJO
STOP
V ROKI**

Trgovsko podjetje na debelo
in drobno

**TKANINA CELJE
TOZD Maloprodaja**

objavlja
naslednja delovna mesta:

VODJE KALKULACIJ

POGOJ: srednja ekonomska šola

več prostih delovnih mest

**PRODAJALCEV mešane stroke
SKLADIŠČNEGA DELAVCA**

Vloge pošijte na gornji naslov ali jih osebno oddajte v splošnem sektorju Tkanine Celje, Prešernova ul. 10/IV., v 15 dneh od dneva objave.

ZAHVALA

Ob boleči izgubi nadvse ljubljenega moža in očeta

FRANCA COCEJA

se iskreno zahvaljujemo vsem, ki so ga spremlili na njegovi zadnji poti, z nama sočustvovali in pomagali v najtežjih trenutkih, še posebna hvala vsem, ki so nama izrazili sožalje ter darovali vence in cvetje. Lepa hvala za nesebično pomoč dr. Pejčiču in vsemu osebju intenzivnega oddelka bolnice Celje, ki so mu lajšali zadnje dneve življenja. Zahvaljujemo se tudi duhovniku, pevskeemu zboru Društva upokojencev Celje in godbi tovarne EMO.

Vsem iskrena hvala!

Zalujoči:

žena Ana, sin Stanko in drugo sorodstvo

Celje, 27. maja 1975

SALON **T** uvoz iz Avstrije — moške in ženske kopalke SPEEDO SALON **T**

HČI GROFA BLAGAJA

RADO
MURNIK

10

»O, da bi bila še vendar enkrat velika in da bi znala tako peti kakor ti, mamica!« je rekla Alijana tiho. Materina roka je nežno pogladila hčerko po temenu. Alijana ji je ujela roko in goreče poljubila. In zaigralo je grofici srce v neizmerni blaženosti.

Po poobedku so prinesli sluge gostom darila grofov Antona in Ladislava: plemkinjam zlate prstane z vkovanimi biseri in dragulji, zlate zapestnice in uhane, dragocene pahalice in pajčolane, slonokoščene glavničke, svilenino in kožuho vino; plemenitašem pa raznoliko orožje in bojno opravo. Ljudmila je šla od mize do mize in izročala darila. Obdarovani gospodje so ji poljubljali roko, dame so se ji klanjale v zahvalo. Nato se je dvignila vsa gospoda, da odide na dvorišče k turnirju.

»Alijana, Mare pojdi s teboj na vrt,« je rekla grofinja Mila v veži, kjer je čakala Alijano varuhinja.

»Milostljiva gospa grofinja, ali ne bi smela iti z Alijano gledat kolaše pred gradom? Lepo prosim...«

»Iz gradu tukamor ne!« je zapovedala Ljudmila.

»Zakaj pa ne?« je dejal grof Ladislav. »Saj vendar ni prav nobene nevarnosti! Naši kmetje vendar ne store nikomur nič žalega. Mare vzemi te psa Tigra s seboj in spremi na naj vaju Matkovičev Jure!«

Alijana je poljubila očetu roko.

»Pazi na otroka, Mare!« ji je zabičevala grofinja in poljubila hčerko. Najraje bi šla sama z njo gledat kolaše, ali grajska gospa je morala prisostvovati turnirju, viteški bojni igri. Prijela je malo konteso z obema rokama za obrazek in jo poljubila še enkrat... Nejasna bojazen ji je težila in tesnila srce... Se nikdar se ni tako težko ločila od Alijane...

»Mare, pazi na Alijano! Vrnita se kmalu! Zbogom, dragica!«

»Zbogom, mamica, zbogom!«

»Ali vam je slabo, gospodična Frauenstetnerjeva?« je vprašal vitez Ahac Saldo na dvorišču. Stala je vsa blede ob zidu in trepetala po vsem životu. Videla je, da odhaja hči grofa Blagaja... Slutila je, da se bliža usodna ura

in prevzela jo je silna razburjenost.

»Vročina, gospod vitez,« je odgovorila tiho in gledala mimo njega kakor v neizmerno daljavo. »Nevihita bo.«

»Nevihita bo!« je povzel hitro vitez Ahac. »Ali nisem trdil še zjutraj, da bo danes še treskalo in grmelo? Po nebu se pode grde oblazine kakor izgubljene duše.«

Alijana in Mare sta odšli iz gradu z Matkovičevim Juretom in velikim psom, Tigrom, ki mu je varoval vrat močan ogrnjak z ostrimi bodljikami. Vroč veter je vznášal pesek in prah in gnil to zmes proti Kolpi. Sonce se je skrilo za sivotnimi kepami debelih oblakov. Alijani je venomer zvenela materina pesem v ušesih...

Ze od daleč so slišali živahno vpitje veselih seljakov. Pot je vodila skozi gozdiček, ki ga je ločil pokosen travnik od velike goščave. Južno od tega travnika in gozdička se je širila ledina, polna ljudstva v slikoviti noši. Na dolnjem koncu trate so goreli veliki ognji. Tam so pekli in vrteli na ražnjih celega vola in več janjcev iz grajskega hleva. Pod košatim hrastom so imeli v sodih in mehovih vino, domače pivo in medico iz grajskih klet.

Rdečelična dekleta v širokih snežnobelih »rokavih« in rdeče opisanih robačah so se smejala, šepetala in gledala proti fantom, ki so ostali še sami zase v dokolinskih robačah in ohlapnih bregašah, prepasani z rdeče usnjatimi čemeri, s črnimi kriljaki na glavah. Starci s koščenimi, lokavimi obrazi so modrovali med seboj in se pogovarjali z materami, ki so pestovale svoje male otroke. Nekateri razposajeni paglavci so letali in se podili po trati, drugi pa so radovedno gledali lepo oblečeno hčerko grofa Blagaja.

»Jure! Jure!« je klicala Ane, Juretova mlajša sestra in mu tekla naproti. Bila je zala, polnoudna mladenka s sanjavimi očmi in izredno dolgimi oglenočrtnimi kitami. Kakor drugi deklič, je nosila tudi ona na glavi šapelj, venec ki so od njega vihtrali zeleni, rdeči, višnjevi in rumeni trakovi. Vrat ji je objemal trojen niz debelih raznobarnih korald. Nad robačo si je bila privezala pisan predpasnik.

Ko ji je segel brat Jure v roko, se mu je razvedril trdi, od osepnic razjeden obraz. Z velikim veseljem je poslušal sestrično naglo govorico.

»Jure, pojdi pit!« so ga vabili radostni glasovi. »Janjci so že pečeni. Hočeš jesti? Boš igral tudi ti?«

Jure, v svesti si svojega dostojanstva, se je držal ponosno, vendar je milostljivo počastil vsakega vabilca s prijaznim odgovorom. Cutil se je med kmeti takega gospoda, kakor grof med hlápci.

Nedaleč od hrasta se je jelo zbirati kolo v vrsto. Mladi glasovi so zapeli veselo na glas:

Zbiraj se, zbiraj lepi zbor
useh mladih divjakov...
Zbiraj se, zbiraj se, lepi zbor,
useh mladih junakov!

Lahkonoga dekleta, mlade snahe z belimi pečami in visoko vzrastli fantje so se držali za zavožane robce in jeli vsi obenem stopati dva koraka naprej in enega nazaj. Izmed vseh se je slišal najbolj glas Juretove sestre, črno-oke vojarinke Ane, ki je vodila kolo in pela z drugimi vred:

Hajdi, hajdi, draga moja,
hajdi, brzo, milena.
Kolo igrat, duša draga,
lepa ti devojčica!

Sprva so kotali počasi, potem pa hitreje in vedno hitreje. Naposled so jeli skakati, in umolknila je pesem. Fantje so ukali, dekleta so vriskala in v vetru so vihrala njih bela krila, njih pisani trakovi, kite in rokavi. Zdaj pa zdaj je vzel deček dekliča iz kola in zaplesal z njo pred drugimi kolaši.

Razčetrtili so pečenega vola in sekali pečenko na deskaš. Vse se je veselilo, jedlo in pilo in hvalilo obeh grofov radodarnost.

»Jure, treba se bo vrniti,« ga je opomnila Mare. »Bliža se huda ura.«

»Ostani še malo Jure!« je prosila Ane. »Nevihite še ne bo tako kmalu. Glej, tak veselo je danes! Ostani!« Jure se je obotavljal, naposled pa se je vdal.

Stasa Gorenšek

ČRTE IN SPET ČRTE

Ce bo vaša letošnja poletna obleka nova v kroju, naj bo nova tudi v materialu in seveda vzorcu. Ce boste upoštevale novo modno linijo, nabrane kroje, široka in bogata krila, potem izberite za takšno obleko tudi aktualen poplin v zelo modernem vzorcu najrazličnejših črt. Ce boste imele srečo, če boste dovolj vztrajne, boste morda kaj primerne našle celo v naših trgovinah. Potem je pa tako: letošnji modni materiali so sicer ceneni in manj kvalitetni, zato pa je treba plačati aktualnost in modni hit sezone.

Toda danes govorimo predvsem o vzorcih oz. najrazličnejših črtah, progah in linijah, ki bodo letošnje poletje najbolj priljubljen tisk. Črtaste bodo obleke in krila, bodo bluze in bluzoni pa majice in kopalke; črtasta bo skratka lahko vsa poletna garderoba. Seveda bomo taka vzorcasta oblačila najlepše dopolnili z enobarvnimi, le zelo domiselne bodo iz različnih črt sestavile tudi lepo modno kombinacijo.

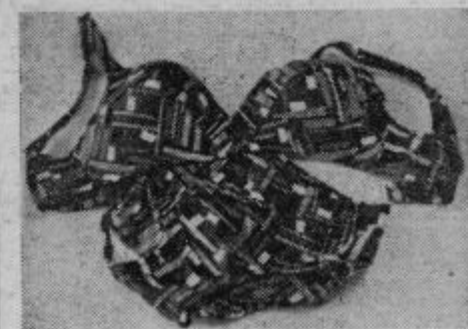
priporočamo

Te dni so na oddelku steklo-porcelan v veleblagovnici T dobili lepo izbiro grške keramike. Takšni sta tudi ti dve poslikani vazi, ki staneta 379,91 din.

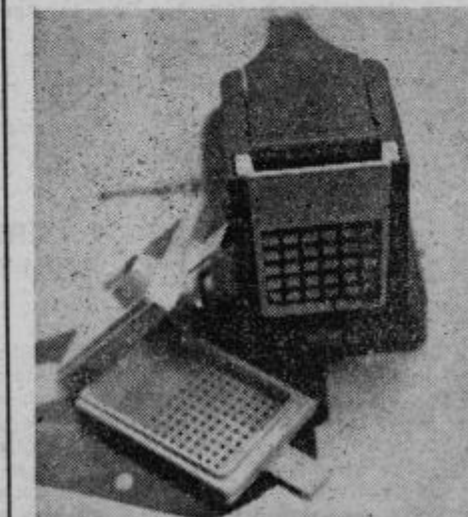
Iz Kalifornije pa so uvoženi tile dimljeni ali praženi slani lešniki, ki jih lahko kupite v 170-gramskih pločevinkah v samopostrežni trgovini Center za 20,64 din.

Tudi za močnejše postave lahko to poletje izberete primerne kopalke v prodajalni Veronika. Te dvodelne kopalke iz lycra so izdelali v Lisci, na voljo so vam v velikostih od 40 do 48 in s C ali B košarico. Cena: 250,00 din.

Ce iščete primerne in modne zavese, vam svetujemo nove, iz Italije uvožene zavese iz mešanice sintetike in svile in z modnim cvetličnim tiskom, širine 2,50 m. Cena: 212,00 din.

Na gospodinjstvem oddelku prodajalne Železnina prodajajo angleške strojčke za rezanje krompirja pommes frites, za pire in svaljke. Cena: 151,75 din.

ZDRAVNIK ODGOVARJA - SVETUJE

PRVA POMOČ IN REŠEVANJE UTOPLJENCA

V primerjavi s prometnimi nesrečami, je število utopitev v Sloveniji neznano, vendar je pomoč kljub temu potrebna.

Vzrokovi za utopitev je več, glavni pa je v neznanju plavanja. Zato je treba čimveč mladine že v šoli naučiti plavati, dobri plavalci pa naj bi se v tečajih naučili reševanja iz vode.

Prvo pomoč moramo utopljenca nuditi čimprej. Če ne diha, spontano pričnemo z umetnim dihanjem. Ponesrečencu očistimo ustno in nosno votlino grobih delcev, nepotrebno in celo škodljivo pa je poskušati spraviti vodo iz pljuč. Poškodovanca slečemo, ga položimo na hrbet z glavo vznak, ker bi mu sicer jezik zaprl dihalna pota. Takoj pričnemo z umetnim dihanjem — po metodi usta na nos, pri otrocih pa lahko tudi usta na nos in usta — prvih deset vdihlajev, zelo hitro zaporedoma, nato pa 12-krat vsako minuto po enkrat. Če ni periferne pul-

za, je treba začeti z zunanjo masažo srca, in sicer tako, da ritmično pritiskamo z dlanmi sklenjenih rok na spodnjo tretjino prsnice, vsako sekundo enkrat, med pritiskanjem pa se mora prsni koš vdati za okoli 3 do 4 cm.

Modre utopljenca, ki so pod vodo 3 do 6 minut, se lahko rešimo, blede pa, če so pod vodo do pol ure. Oživljanje mora trajati najmanj dve uri, seveda če prej niso vidni zanesljivi znaki smrti. Poškodovanca je treba ogrevati, po uspešnem oživljanju pa ga prepeljati v bolnico, kjer nadaljujejo dihanje s čistim zrakom in mu nudijo potrebno zdravljenje.

Preventivni ukrepi proti utopitvam bi morali biti poklicni reševalci v vseh kopališčih in na plažah, dobre plavalce bi morali usposobiti za nudenje prve pomoči, z organiziranim učenjem plavanja že v šolah pa naj bi naučili vse plavati.

Dr. MILAN BEKČIČ

REGIONALNI ZDRAVSTVENI DOM ČELJE

razpisuje po sklepu TOZD prosto vodilno delovno mesto

UPRAVNIKA TOZD

Zdravstveni dom Žalec

Poleg splošnih pogojev po zakonu mora kandidat izpolnjevati naslednje pogoje:

— visoka izobrazba medicinske smeri, najmanj 5 let delovnih izkušenj;

— da je moralno politično neoporečen in ima organizacijske in vodstvene sposobnosti;

— da predloži program dela TOZD.

Prijave sprejema soc. kadrovska služba RZD — Celje, Gregorčičeva 6, 15 dni po objavi.

SREDNJA ZDRAVSTVENA ŠOLA V CELJU

vpisuje

v šolsko leto 1975/76

DVA RAZREDA v I. letniku

Pogoji za vpis so:

1. Uspešno končana osnovna šola
2. Opravljen zdravniški pregled na šolski polikliniki Celje
3. Test iz splošnega znanja (slovenskega jezika in naravoslovnih predmetov)
4. Izpisek iz matične knjige. Vpis bo 18. VI. in 19. VI. 1975 od 8. do 12. ure na Srednji zdravstveni šoli, Ipavčeva 10 — Celje.

Rezultati bodo objavljeni 20. VI. 1975 na oglasni deski v šoli. Celje, dne 28. V. 1975

RAVNATELJSTVO

Društvo inženirjev in tehnikov DIT CELJE

vabi za urejanje društvenega dela

MLAJŠEGA UPOKOJENCA

z dnevno zaposlitvijo dve do tri ure

POGOJI:

— upokojenec, ki ima srednješolsko izobrazbo in je vaje društvenega dela

— mesečni prejemek po dogovoru in približno 800.— din.

Prijave pošljite na Društvo inž. in tehnikov — DIT — Celje, p. p. 100, ali osebno v društvenih prostorih od 9. do 11. ure vsak dan.

TMC SVETUJE

Tokrat velja obisk Tehnomercatorjevih trgovin s ploščami. Spet je bil nadvse prijeten in je pogled na njihove police s ploščami resnično razveseljiv. Tu lahko ljubitelj kakršnekoli zvrsti glasbe že precej izbira. Seveda pa je največ plošč za mlade ljubitelje domače in tuje rock glasbe.

SOUND 74 — THE LES HUMPHRIES SINGERS

Ta nadvse popularna angleška skupina, ki nosi naslov po svojem vodju, je s snemanji še naprej precej pridna, saj se njihove plošče in nove skladbe pojavljajo dokaj redno. No, to je torej njihova zadnja velika plošča, ki čaka na vas pri Tehnomercatorju. Prepričani smo, da vsakdo, ki pozna glasbo Les Humphriesa, ne bo premišljeval in odlašal z obiskom v Tehnomercatorjevih trgovinah s ploščami ter bo obogatil svojo fonoteko s to dobro glasbo.

SRANGARSKA — ANDREJ GRABAR

To je spet nekaj iz slovenske zabavne glasbe. Andrej Grabar je pevec iz Rimskih Toplic, ki pa je pri nas v Sloveniji do danes bolj malo snemal. No, verjetno je ta plošča začetek njegove popularnosti doma. Njegove skladbe, ki jih sam poje, seveda niso in ne spadajo v rock glasbo, pač pa k prijetni komercialni zabavni glasbi. Priporočamo vam, da obiščete Tehnomercatorjevo trgovino s ploščami, kjer vam bodo ploščo zavrtili in če vam bo všeč, ne odlašajte z nakupom.

HAVING A PARTY — THE OSMONDS

Prepričani smo, da o popularnosti, kvaliteti, specifičnosti in prijetnosti

glasbe te skupine ni treba posebej govoriti. To je mala plošča, ki so jo izdali pri RT Beograd, skladbi pa sta presneti z njihove velike plošče, ki je prav tako pred kratkim zašla v prodajo. Torej, to je plošča, za tiste, ki jim je glasba Osmondsov všeč, še predvsem pa za tiste, ki so njihovi ljubitelji. Obiščite Tehnomercator, kjer imajo od te skupine še več prijetnih plošč.

LESTVICA

Glasovali ste za takšno T lestvico.

1. RAY STEVENS — TURN YOUR RADIO ON
2. SHOWADDYWADDY — ROCK'N'ROLL LADY
3. CARL DOUGLAS — DANC THE KUNG FU
4. GORAN BREGOVIC — I KAD PRODIJE SVE, PJEVAT CU I TAD
5. MICHAEL HOLM — WHEN A CHILD IS BORN

Takšno T lestvico boste lahko poslušali v naši naslednji mladinski oddaji, ki bo na sporedu radia Celje v petek, 12. VI. 1975. Tokratni nagrajenec je Nevenka Briner, Latkova vas 2, Prebold.

Pa se to! Pišite nam na naslov: Novi tednik, Radio Celje, Gregorčičeva 5, 63000 Celje.

za piknik, žejo in užitek

ODPRTO

Laško pivo

PROBLEME DANAŠNJEGA ČASA ENERGETSKO KRIZO ONESNAŽEVANJE OKOLJA REŠUJEJO

schiedel — YU — dimniki
schiedel — YU — zračniki
schiedel — YU — jaški za smeti

SCHIEDEL-YU-DIMNIK

- porabj do 40 % manj goriva
- ne onesnažuje ozračja s škodljivimi snovmi

JE OKROGEL: daje boljši vlek, je enostaven pri čiščenju

IMA KISLINOODPORNIM ŠAMOTNI VLOŽEK: je odporen proti ognju, kislinam, varen pred zasajevanjem, toplotno obstojen

JE MONTAŽEN: zato varčen pri postavitvi, pri prostoru in cenen

Proizvaja, prodaja, montira, uvaža in izvaža

Proizvodno gradbeno podjetje
GRADNJA ŽALEC

Aškerčeva 4

Enota: Proizvodnja gradbenega materiala
Latkova vas pri Preboldu, tel. 722-027

Naše proizvode lahko kupite v vseh **PRODAJALNAH GRADBENEGA MATERIALA** širom po domovini.

DANES, JUTRI... VSAK DAN...

PRODAJALNA Z OCENJENIM BLAGOM

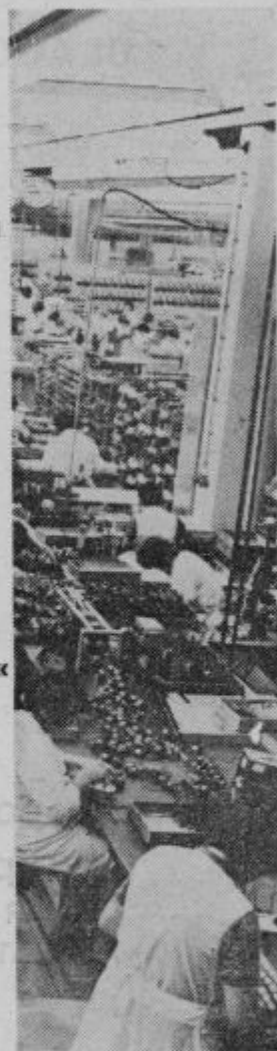
Kakovost odtehta lepotno napako

Izdelki bele tehnike »GORENJE«

DO **25 %** CENEJE

PRODAJALNA

„T“ TEHNIKA
(NASPROTI OJSTRICE)

EXPORT-IMPORT
TEHNO-MERCATOR
CELJE

20% POPUST

OD 5. 6. DO 20. 6. 1975

Pri nakupu razstavljenega
pohištva celotnega
proizvodnega programa
LIK Savinja Celje
v prodajalni

 SLOVENIJALES

Zidanškova 5

 KOVINOTEHNA celje

EXPORT — IMPORT

BLAGOVNICA · IDEAL ·

GORENJE

PRI NAKUPU

TV APARATOV, ŠTEDILNIKOV, HLADILNIKOV,
ZAMRZOVALNIH OMAR, POMIVALNIH IN
PRALNIH STROJEV GORENJE PRIZNAVA
KOVINOTEHNA pri takojšnjem plačilu

5%
POPUST

ne pozabite, da do **30.** junija poklanjata Kovinotehna in Gorenje pri
nakupu PRALNEGA STROJA 620 BIO S, ZAMRZOVALNE SKRINJE 101 ALI 102, TELEVIZORJA
COLOR ELEKTRONIK 961, ELEKTRIČNEGA ŠTEDILNIKA DE LUX 102, DROBNE GOSPODINJSKE
APARATE.

**potrošniški
kredit**

**dostava na
dom**

MALI OGLASI

PRODAM

AVTO DKW Unior F 12 prodam. Cena 7.000 ND. Ogljed vsak dan pri Slemenšek Stanku, Šmatevž 32, Gornilsko.

MOPED s prikolicco T 14 prodam. Stante, Ljubčna 64.

MOTOR VW 1600 prodam. Ponudbe pod »Pocenja«.

FIAT 750-71 prodam. Leon Pader, Griže 122. Ogljed: petek, sobota od 15.—18. ure.

SIMCO 1000 EL, 1. 1969 prodam. Uzmah, Celje-Petrol, Ljubljanska c. 38.

SKODO, letnik 70 po delih prodam. Plahuta Janez, Brezno 17 pri Rimskih Toplicah.

TRAKTOR znamke »Stihle« s koso in plugom prodam. Florjanc Zvone, Ločica 10/a, Polzela.

FIAT 850 special, letnik 1971, registriran do februarja 1976 ter 45.000 km za ceno 24.000 din prodam. Štor Mihael, Ostrožno 6, Ponikva.

RAZNE dele za avto NSU-1200 prodam. Vprašati na telefon 25-269.

TRAKTORSKO kiper prikolico, obračalnik Sonce 5, traktorsko škropilnico za hmelj in drugo, vse v zelo dobrem stanju in po ugodni ceni prodam. Krančič Ivan, Trnovec 11. P. Nazarje.

NOV gumi voz, nosilnost 3 tone, kolesa 17 col, poceni prodam. Retuznik Miha, Sp. Preloge 2, Slov. Konjice.

UGODNO prodam bojler za vodovod in enofazni motor in dobro ohranjen televizor RR. Ponudbe pod »Lepa priložnost«.

KUNCE domače prodam, po želji s hlevčkom. Skale Jože, Zg. Hudinja 1, Celje.

CISTOKRVNE nemške ovčarje z rodovnikom, stare devet tednov prodam. Praznik Anton, Cesta talcev (Pod gradom), Šoštanj.

MLADO vozno kravo, sivo-rjave pasme, visoko brejo prodam. Pušnik Anton, Glinsko 3, p. Škofja vas pri Ljubčini.

KRAVO — 3 teleta, brejo v devetem mesecu in 7 tednov stare pujske švedske prodam. Graščina, Blagovna pri Sentjurju št. 30.

TELICKO — rjava lisa — staro 1 leto prodam. Ivšek Pepka, Pustike 29, Cesta na Zibiko.

BREJO mlado kravo, dobro mlekarico, ugodno prodam. Rednak Alojz, Ločica 63, Polzela.

POLOVICO hiše z gospodarskim poslopjem in zemljo prodam. Zupanc, Teharska 110, Celje.

KOTEL za kuhanje žganja, hišo, sadonosnik, primerno za vikend — voda, elektrika, 2 mladi kravi (8 m. breje) prodam. Podgorje 18, Frankolovo.

NA zelo lepi sončni in razgledni legi prodam 12.000 kv. m zemljišča, ali zamenjam za lastno stanovanje v bližnjem okolju Celja. Korent Maks, Trubarjeva ul. 53, Celje (Otok).

SOBO in kuhinjo z nekaj vrta v okolici Celja prodam. Informacije na naslov: Oc-virk—Stadler, Vojkova 1-VIII/52. Ogljed popoldan.

3500 kom opeke ristroz, 2 komada garažna vrata, 10 komadov vratna krila mahagoni 200x80, 10 komadov vratna krila navadna 200x70, 2 komada vhodna vrata, 1 komad cirkularsko, 1 komad enofazni elektromotor 2

KM, 1 kompresor z elektromotorjem, 1 varilni transformator 220-380 W prodam. Vse je novo in z 10% popustom. Ogljed je mogoč samo v soboto. Zupanc, Repno 5, Sentjur.

DOBRO ohranjen — uvožen — kombiniran otroški voziček in otroško posteljo z vložkom, električni štedilnik in šivalni stroj Singer prodam. Telefon 21-063.

GLOBOK otroški voziček kliker prodam. Kovačevićeva 8 III/33 (Lava).

UVOŽEN otroški športni voziček, rabljen eno sezono prodam. Ogljed pri Kolar Anton, Celje, Na zelenici 1.

TELEVIZOR znamke Apolo 14, 1 leto star prodam. Ojsteršek Ivan, Goričica 16, 63231 Sentjur.

DOBRO ohranjeno spalnico ugodno prodam. Roman Ključar, Cesta v Laško 14, Celje.

SEDEŽNO garnituro, kavč, 2 fotelja, mizo ugodno prodam. Šmauc Karl, Trubarjeva 24, Celje.

SOTOR za 4 osebe, zelo dekorativen, enkrat rabljen prodam. Ogljed popoldan, Tkalska 5, stan. 5, Celje.

FOTELJ — zložljiv, na prodaj, Dečkova c. 20.

VELIKI kavč in dva fotelja poceni prodam. Krušič, Zadržbova 132.

ZARADI selitve prodam ohranjeno spalnico, divan in filodendron. Ljubljanska 31 pri Popovič, Celje.

DOBRO ohranjeno dnevno sobo po zelo ugodni ceni prodam. Kaluder Rozalija, Debro 8, p. Laško.

ZELO ugodno prodam dobro ohranjeno spalnico. Ogljed je možen vsak dan od 15. ure dalje. Šket Malči, Tkalska 3a, Celje.

SAMONAKLADALKO 17 za seno prodam. Naslov pod šifro »Ugodna cena«.

V PRODAJI je cela košnja v Lahomnem nad Laškim, cca 2 ha. Informacije pri Videc-Suhel, Pečovje 15 a, Štore.

KOSNO poceni prodam. Vprašati pri Šket Francu Močle 4, p. Smarje.

ELEKTROMOTOR za puhalnik 10 KM, sod za gnojnico ter ročno črpalko prodam. Štefanič Vili, Polzela, Založe št. 2.

300 komadov betonskih kvadrov, širina 30 cm po ugodni ceni prodam. Povalej Ivan, Podgrad 31 a, Sentjur.

PO ZELO ugodni ceni prodam rabljeno cementno opeko. Škerj Stefan, Hraševčeva 9, Celje.

VILE za sode, okrogel rek-maser, 2 lopati — novi — 2 kosi, 1 držalo za koso, 1 vile za gnoj, 1 ribiški komplet; palica, jeklenka, 1 kramp — novi — 1 ribiška mreža, 2 sedeža za kolo, 4 pedale za kolo ugodno prodam. Šifra »1. junij«.

KUPIM

SKODO, fiat 750 ali spačka na ček do 20.000 ND kupim. Klanjšek Helena, Krajuče 34, Sentjur.

R 10 ali R 8, dobro ohranjen kupim. Ponudbe z opisom pod »Gotovina«.

AVTO do 1300 ccm — novejši letnik, dobro ohranjen kupim. Cena 3—3,5 m. din. Plačam takoj 2,2 m, ostalo v roku treh mesecev. Ponudbe z opisom pod »Garrancijaa«.

NOVEJSO enostanovanjsko hišo, lahko tudi nedograjeno ali parcelo do 15 km iz Celja kupim. Plačam takoj. Strupeh, Celje, Kersnikova 1.

KUPIM ali vzamem v najem starejšo hišo ali stanovanje. Lahko tudi za popravilo. Ponudbe s ceno ali kakšnimi drugimi pogoji pošljite pod »Suho stanovanje«.

KUPIM dvoipol ali trisobno centralno ogrevano stanovanje v Celju ali bližnji okolici, za gotovino. Kotnik, Smrekarjeva 2, Celje.

ENODRUŽINSKO hišo v izgradnji na relaciji Celje—Začec kupim. Ponudbe pod »Gotovina«.

TOVORNI avto, registriran in opel rekord od 1965 do 1968 kupim. Ponudbe z ceno in stanjem vozila pod »Gotovina«.

ZAPOSLITEV

UCENCA sprejemem. Ključavničarstvo Škoflek Viktor, Kersnikova 39, Celje.

ISCEM delavca za lesno stroko. Starost od 15 let naprej. Začetna plača 220.000 din st. Horvat Vekoslav, Sentjur pri Celju.

SPREJMEM elektroinštalaterja, izučenega ali priučenega. Plača po dogovoru. Sprejemem tudi vajenca za elektroinštalatersko stroko. Javite se v jutranjih urah od 7.—8. ure v delavnici na Mariborski c. 54 ali stanovanju Mariborska 21, telefon 234-26 ali 230-08. Velenšek Mihael, Elektroinštalaterstvo Celje, Mariborska 54.

ISCEM učno mesto avtomehhanika in avtoelektrikarja v okolici Celja. Informacije, Zagor, Goraja vas 29, Prebold.

ISCEMO čistilko za večerno delo. Trgovina Vesna — modna ženska konfekcija, Celje, Stanetova 11.

STANOVANJA

ISCEM stanovanje v okolici Celja. Ponudbe pod šifro »Dober plačnik«.

ISCEM mlade kmečke zakonce, ki bi še imeli veselje biti na deželj in delati na kmetiji, ki bi jo podedovali. Šifra »Lepo je na deželja«.

SOBO v Celju ali okolici muno iščeta mlada zakonca. V povračilo lahko inštruirava ali občasno pomagava. Ponudbe pod »Nujno«.

DOSTAVLJAM kakovostno mivko 3,5 kub. m za 800 din. Frilinc Ferdo, Cesta k Dravi, Maribor.

DNEVNO sveže jagode dobite po ugodni ceni pri Hadolu Debro 22, p. Laško. Ob cesti Celje—Laško.

KLAVIR oddamo v najem. Plečnikova 6.

STANOVANJE — sobo in kuhinjo v Laškem, v centru mesta, posebni vohod, najamem za enakega v Celju ali samo sobo. Ponudbe pod »Nujno«.

RAZNO

PISCANCE rjave, bele, rjave grahaste, težke, do enega tedna starosti po 5 din dobite vsak dan do avgusta, na trgu v Celju in na domu. Valilnica Vinter, Lopata 55.

ISCEM žensko za gospodinjstvo, starost od 50—60 let, najraje samsko upokojenko ali vdovo. Po možnosti nizke postave, sočutno. Sem upokojen, lažji invalid z lastno hišico z vrtom v bližini Celja. Javite se na Kovač, Bratov Mravljakov 1, Celje.

POSTENEGA najditelja ključev v rjavem etajuju, zgubljenih v četrtek 22. maja od Ljubljanske do Dečkove ulice, prosim, da jih proti nagradi odda na naslov: Tomažič Jože, Okrogarjeva 4.

BREJO telico — črno-belo — Prizo pasme, dobite pri: Fanika Apotekar, Pepelno, Smartno v Rož dol.

PERUTNINARJI! Izkoristite priložnost, katero vam nudi, da si lahko nabavite 1 mesec stare pitance — težke pasme Ros samo za 10 din komad. Tudi jarečke v začetku nesnosti dobite po ugodni ceni. Se priporoča valilnica Šmarjeta pri Škofji vasi.

PERUTNINARJI Izkoristite priložnost, katero vam nudi, da si lahko nabavite 1 mesec stare piščance samo 10 din komad. Tudi jarečke v začetku nesnosti dobite po ugodni ceni. Valilnica Šmarjeta pri Škofji vasi.

AVTO—MOTO društvo Slander Celje prične v ponedeljek, 9. junija 1975 tečaj cestnoprometnih predpisov. Prijave sprejema Avto—moto društvo Slander, Celje, Ljubljanska 37, vsak dan do 18. ure, ob sobotah do 12. ure. Vabijeni!

ŠPORTNIK »Kladivarja« z ženo — prosvetno delavko, išče v Celju stanovanje — vsaj sobo. Ukljč Numan, AD »Kladivar«, Celje, telefon 22-211 do 14. ure.

»PETROL«

LJUBLJANA

TOZD BLAGOVNI PROMET,

PE Celje

sprejme

takoj

DELAVCA

za skladišče v Celju

POGOJ:

NK delavec in trimesečna poskusna doba.

od 20. III. do 20. V. 1975

20% POPUST

20 LET 20 LET 20 LET 20 LET 20

JELOVICA

v posl. ŠKOFJA LOKA kidričeva 58, in v vseh ostalih trgov. podjetjih z gradbenimi materijali

BALKONSKA OKNA
NOTRANJA VRATA

ZAGREPUBLIC

merx kava

izbrana za vas

MLADI ZVOKI

Veronika Sabac kljub temu, da hodi komaj v četrtil razred osnovne šole, že pridno piha v klarinet in igra v godbi na pihala. Doma je na Ljubecni in igra pri godbi iz Malih dol.

KOLIKOKRAT IMATE VAJE?

»Dvakrat na teden.«

KAKO SE IMENUJE TVOJ INSTRUMENT?

»Klarinet c.«

KAKO PA SI PRISLA V GODBO NA PIHALA?

»Oče igra v njej že sedem let in ko jim je manjkal en klarinetist, je povabil mene. Slo je in zdaj igram. To me pa nič ne moti v šoli, kjer sem, tako pravijo, pridna.«

IN KAJ SE DELAS POLEG OBISKOVANJA SOLE TER IGRANJA V GODBI?

»Igram se s prijateljicami, delam naloge, rada berem partizanske knjige in gledam partizanske filme.«

Tisti, ki so jo slišali, kako piha v klarinet, pravijo, da je Veronika glasbeni talent. Torej bomo o njej še morda kdaj slišali. Tako je pa tudi prav.

Tekst in foto: LOJZE OJSTERSEK

HUMOR

Napoleon je častnikom pogosto zastavljal nepričakovana vprašanja in zahteval nanje bliskovite odgovore. Nekoč je nagovoril polkovnika in ga vprašal:

»Koliko mož imate v regimentu?«

»Tisoč dvesto,« je odgovoril polkovnik.

»In koliko je bolnih?«

»Tisoč tristo.«

»Izvrstno,« je dejal Bonaparte, ne da bi bil opazil neskladnost, ker ga je navdušil bliskoviti odgovor.

Francoska pisateljica Susanne Curchod Necker, je rekla o ljubezni: »Ljubezen je nenehen boj, zato ljubzenski jezik na veliko uporablja vojaške besede, kot so osvajanje srca, nepremagljivo čustvo, podjarmljeno srce itd.«

Bonaparte je pregledoval del svoje vojske. Videl je vojaka, ki je imel ves život obvezan.

»Si bil ranjen v prsi?« je vprašal.

»Ne, v hrbet,« je odgovoril vojak.

»Kako, v hrbet? Si morda bežal pred sovražnikom?«

»Nikakor! Obrnil sem sovražniku hrbet, da mu pokažem svoj pritikul.«

»Koliko opotekajo.«

»Nič čudnega,« je odgovoril Fattori. »Slikal sem jih v nedeljo. Takrat imajo prosto in verjetno so se ga nasekali.«

Galski filozof Favorin je pogosto razpravljaval s cesarjem Hadrijanom o filozofiji in se na koncu vedno pridružil njegovemu mnenju.

Ko ga je cesar zaradi tega pokaral, je rekel: »Prenevarno bi bilo ne pritrčiti nekemu, ki ima na razpolago trideset legij, da pobije sleherni dokaz.«

POTEPANJE PO ORIENTU (3)

PODOBE IZ TISOČ IN ENE NOČI

ZDENKA STOPAR

Lepote islamske umetnosti zrcalijo predvsem mošeje, zato ni čudno, če štejemo njihovo arhitekturo med svetovne bisere, ko navajamo dosežke človeškega duha.

Pri obisku carigrajskih mošej je bil zlasti zanimiv podatek, da gradnjo najlepših pripisujejo našim rojakom. Že iz tega razloga se bomo pri našem potepanju po Carigradu dalj časa zadržali pri njih.

Prav v središču starega Carigrada, nasproti Hagie Sophie, ob nekdanjem bizantinskem hipodromu, se ponosno pno v nebo minareti ene najlepših mošej, mošeje sultana Ahmeta, znane pod imenom Modra džamija. Postavili so jo na začetku 17. stoletja in legenda pripoveduje, da bi bil njen stavbenik kmalu ob glavo, ker se je drznil pozidati en minaret več, kot jih je imela slavna mošeja v svetem mohamedanskem mestu Mekki in baje se je rešil samo tako, da si je izprosil mesec dni odloga za svojo smrt, medtem odpoval v Mekko in tam pozidal še en minaret...

Pustimo legendo in se napotimo v mošejo. Ko se odgne pred nami usnjeni zastor, nam zastane dih. Prostornost, mogočna višina, skrivnostna modra barva, ki žari iz desetstičerih modrih ploščic, ki so dale mošeji njeno ime. Samo osrednja kupola meri v razponu več kot 22 m — razpon, katerega še danes lahko zavida marsikateri arhitekt. Stebri, ki nosijo to mogočno kupolo, merijo v prerezu po pet metrov in jih imenujejo tudi slonove noge, 260 oken, ki so na južni steni, kjer stoji molilna hiša »mirab,« iz barvastega stekla drugod pa bela, osvetljujejo prostor. Zamolkli žar ki se lovijo v žametni

mehkobi svilenih tepihov, ki prekrivajo ves tlak do zadnjega kotička. Zbrana višina vlada tod, in je ne moti niti molitev številnih vernikov, ki prihajajo sem iz vse države, da bi se poklonili najvišjemu, Alahu.

Ko zastopimo, se znajdemo na prostranem dvorišču, ki smo ga ob prihodu skoraj prezrli. Dvorišče tvori mogočen pravokoten prostor, v katerega drži pet vrat. Pred dvoriščem je nekakšna vhodna veža, s tridesetimi kupolami, ki počivajo na 28 granitnih stebrih. In na sredi dvorišča je šadirvan, šesterokoten vodnjak, ob katerem si verni muslimani pred vodom v sveti prostor umijejo obraz, roke in noge, da bi pred najvišjega stopili čisti in umiti.

Viri pripovedujejo, da je Modro mošejo pozidal Rumelije. Bil je janičar in se je v kraljevski palači najprej izučil za vrtnarja, potem pa se je posvetil stavbarski umetnosti. Vse kaže, da je bil naš rojak, ki je pozneje s svojimi stavbarskimi mojstrovini zaslovel po vsej otomanski državi. Modra džamija pa je njegovo najlepše delo. Sultani Ahmet pa, ki jo je dal postaviti, je menda vsak petek celo sam sodeloval pri njenem zidanju, da bi bila čimprej gotova. In ko je bila pozidana, je

Modra mošeja, ki velja za vrh islamske stavbene umetnosti

dal obesiti vanjo na stotine lestencev, posutih z dragulji iz njegove zakladnice...

Nič manj slavna od Modre mošeje ni Sulejmanija, mošeja sultana Sulejmana Veličastnega. Tu di tu je bil kot stavbenik na delu mož iz naših kra-

jev, slavni arhitekt Sinan. Za časa Sulejmana je turška umetnost, znanost in literatura doživela svojo zlato dobo. Ne prej ne pozneje za časa turške vladavine niso v Carigradu zidali toliko in tako lepo. Sulejmanija so zidali sedem let (1550 do 1557) in na nas je napravila še mogočnejši vtis od Modre džamije. Preprosta, kristalno čista, monumentalna. Oboke prepletajo čudoviti abstraktni ornamenti. Akustika stavbe je nekaj posebnega. Če se samo dotaknemo lesenih opor, na katerih počivajo stebri, že začujemo okrepljen zvok. Skrivnosti te akustike še do danes niso razvozili.

Podrobneje bi lahko naštevali sodobne detaje. Pomudili bi se na galerijah, vprašali, od kod ves porfir in bazalt, ki so ga uporabljali pri zidanju teh stavb. Na koncu pa bi nam bili vendar vsi ti »tehnični« podatki odveč. Tisto, kar nas je do dna prevzelo, je bila mojstrovina človeških rok in duha, mojstrovina, za katere dojemanje nismo potrebovali tolmača.

